

TURNUL DE VEGHERE

"Și vor ști că eu sunt Jehova"

-Ezekiel 35:15.

ANUL XXV 1947 №.12

CONTINUTUL

Chemarea dătătoare de vieajă către nașuni	179
Vorbitorii	179
Fără deosebire	180
Bunătate îndurătoare	183
Adevăr care jine în veci	185
"Alliuia"	186
Unitate și pace	187
Singura organizație văzută a "păcii"	188
O organizație ca corporație unită	190
Atențarea membrilor unii de alții	190
Texte și Comentarii	191

© W.T.B. & T.S.

"VOI SUNTEȚI MARTORII MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU" ISAIA 43:12

TURNUL DE VEGHERE

*Apere bilmar în Editura
ASOCIAȚIEI MARTORII LUI IEHOVA DIN ROMÂNIA
Persoană juridică morală
București 2, Str. Basarabia No. 38*

*Redactată și publicată de către:
WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117. Adams Street — Brooklyn 1; N. Y., U. S. A.*

Funcționari:

N. H. KNORR, Președinte

GRANT SUITER, Secretar

„Si toți fiți tăi vor fi învățați de Iehova; și mare va fi pacea fililor tăi”. — Isaia 54:13.

(Urmăre din pag. 192)

cărora le vestim împărăția lui Dumnezeu, închinarea noastră la Iehova și serviciul nostru pentru El, va fi prin aceasta mai cu efect și mai cu folos. A te închină Lui, procură cea mai curată și mai statonică placere și desfătare. W. 1. 9.

25 August

Ostroavele vor nădădui în Mine. — Isa. 51:5, A. S. V.

„Insulele” și „ostroavele”, adică popoarele în alăra rămășiței spirituale a lui Iehova, trebuie să nădăduască în El și nu în ceeace domnitorii politici, comerciai și religioși pronit să stabilească în această epocă de după războiu. De la 1918 multăm de asemenea „insule” și „ostroave” auziră despre Împărăția lui Iehova cu Christos Iisus așezat de partea Sa. Acum mulți își pun încrederea lor în puterea lui Iehova, mai ales puterea Sa după cum este făcută de cunoscuții prin brațul Său drept, Christos Iisus. Acuțând porunca Sa (Isa. 51:6), ei privesc în prezent cerurile și pământul dñi punct de vedere al Sfintelor Scripturale Bătălie. Adică, ei privesc la această lume și văd că ea este organizația lui Satan. El văd că organizația unea nevăzută de demon, da și afară de sus, este necurată și constituie „cerurile” nevăzute ale acestei lumi. Organizația unea văzută printre oameni în care politica, comerțul și religia exercitată domn[e], este „pământul”. Sfârșitul tuturor acestor ceruri și pământ este foarte aproape.

26 August

Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, regreșit că ar fi avut vreme alături de a se întoarcă în ea. Dar doreau o patrie mai bună, adică o putere cerească. — Evrei 11:15, 16.

Abraam, împreună cu Isaac și Iacob, niciodată nu se întoarce în patria din care venise. El trăia totdeauna supus voinții lui Dumnezeu, privind spre lumea nouă, lume care este aproape de noi, cu ceruri noi și un pământ nou. Acei oameni, credincioșii consacrării lor, vor fi o parte a acelui „pământ nou”, cu „cetatea” lui sau vizibilă organizațione pământescă a dreptății. După cum este scris: „Deaceea lui Dumnezeu nu-i este rușine să se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate (pământ nou). „Nu e de mirare deci că ei se consideră „străini și călători pe pământ” în decursul acestei prezente lumi reale și refuză să se amestice în guvernele cetății ei păgâne și în comerțul și în religia ei. — Evrei 11:13. W. 15. 2.

27 August

Cel ce umbă pe o cale fără prihănă acela îmi va sluji. — Ps. 101:6.

„Alte oi” ale Domnului de astăzi, sunt însoțitorii credincioșii și împreună martori ai rămășiței „trupul lui Christos”. (Ioan 10:16). În timp ce ei nu se bucură acum de perfectionarea pe care o are rămășița, prin îndreptățirea prin jertfa lui Christos, clasa „alțiori” trebuie să fie cu „inimă perfectă” față de Iehova Dumnezeu. În această privință ei trebuie să fie „asemănători oamenilor credincioșii din vechime” care nu primiră atât „Iucru mai bun”, pe care Dumnezeu îl pregătește pentru El și Săi, pe care El îl duce în slavă sus, inclusiv rămășița. Acele „alte oi” care își păstrează integritatea îninimii lor înaintea lui Dumnezeu în decursul acestui timp de încercare, la sfârșitul lumii lui Satan, pot să speră și treacă vînă bătălia Armagedonului și să intre în dreapta Lume Nouă. După aceea împărăția de o mie de ani va aduce complecă lor perfecționare pe pământul paradisulu. El vor servi pe Regele ceresc. W. 1. 4.

28 August

Orice mare preot, luat din mijlocul oamenilor, este pus pentru oameni în lucrurile privitoare la Dumnezeu. — Evrei 5:1.

Iehova a numit sau hirotonisit preoțimea, care este de lipsă pentru lumea nouă a dreptății. A „hirotonisi” înseamnă: „la dă loc sau a înțâlnit adică a pune în slujă” și hirotonisirea acestei preoțimi este o garanție că lumea nouă, pe care o face Iehova Dumnezeu, va fi o lume dreaptă, liberă de orice vinj de păcat. Necesitatea unei preoțimi a fost recunoscută de către mai multe națiuni, dar preoțimile lor n'au adus nimic pentru oameni, decât dezamăgire, pentru că ele n'au fost hirotonisite de Dumnezeu, făță de care omul s'a purtat nedrept și n'au adus jertfa dreaptă. Omeneirea avea lipsă de un preot, care a putut să se urce în ceruri, la Dumnezeul Cel Prea Înalt, pentru că să aducă acolo o jertfă, care a corespuns perfect tuturor cerințelor dreptății divine. Niciun preot de natură omenească n'ar fi fost în stare să facă aceasta, deoarece cerul lui Dumnezeu este spiritual. W. 1. 6.

29 August

În armă, a adus jertfa pentru popor. A lăsat tapul pentru jertfa de împășire a poporului. I-a jenighiat și l-a adus jertfa de împășire, ca și pe cea dintâi jertfa. — Lev. 9:15.

Înțocmai după cum jertfa de împășire pentru popor a urmat după cea a lui Aaron și a casei sa'e fot așa toți credincioșii din omeneire, cari stau în afara „preoțimii regale”, vor fi binecuvântați cu binefacerile jertfei de împășire a lui Christos, după ce membrii preoțimii Sale vor fi primiti astfel de binefaceri. Membrii preoțimii primesc binecuvântările împășirii acumă, în decursul acestui timp dela Rusa îl până către sfârșitul acestei lumi în Armagedon: deoarece pe baza credinței lor în sângele lui Iisus și în viațarea sa, Dumnezeu îl îndreptăște acum la viață. Dar binecuvântările unei singure jertfe pentru păcate nu sunt mărginite de-a-i face nuna, pe ei potriviti pentru preoțimea regală și omenei credincioșii beneficii ciază de efectele binefăcătoare după aceea, timpul celor o mie de ani a lui Christos. Această arată timpul după războiul Armagedonului, care curățește calea, pentru domnia neturburată a lui Christos peste oameni. W. 15. 6.

30 August

Eu sunt Păstorul cel bun. Fu Imi cunosc oile Mele și ele Mă cunosc pe Mine, așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl și cunosc Eu pe Tatăl. — Ioan 10:14, 15.

Intre toți cari aparțin laclătă prin stauțul de oile al îngrijirii de legămant abraamic, domnește încredere reciprocă. Păstorul cel bun are încredere în oile Sale, pentru că știe cine sunt. El cunoaște numele tuturor oilor Sale și poartă interes pentru fiecare din ele personal. Dacă una se pierde, El observă lipsa sa și o căută, atât timp cât există vreo naștere de readucere. În același mod oile își prin increderea în El. Ele și iu că Iehova L-a făcut singurul și unicul Cap al bisericii. O le deci nu se vor încredea altora, cari se ridică ca conducători și stăpâni tori peste popor. Există numai un singur Mesia și pe Acesta îl cunoște cu ajutorul dovezilor din cuvântul lui Dumnezeu. El nu se vor rătăci dela calea Păstorului cel bun și nu vor merge după un conducător lumesc, egoist. W. 15. 5.

31 August

El strigă spre ceruri sus și spre pământ, ca să judece pe poporul Său. „Strângeți-Mi pe credincioșii Mei”. — Ps. 50:4, 5, An Amer. Trans.

Strângerea înseamnă mai curând, că ei sunt strânși la interogatori și judecătă, pe care Iehova o pune în miscare prin Judecătorul Său regal din templu, prin Christos Iisus, Regele. Strângerea se face prin aceea, că tuturor, cari sunt chemați și pe cari-i prevăzute să se transmită și se prezintă veste de judecătă a lui Iehova și aceasta se face prin organizaționea teocratică, care publică vesteă divină. Prin urmare nu numai răvășita este strânsă cu acest prilej în marea sală de judecătă, ci și toți din „creșință”, cari susțin sus și tare, că sunt sfintii lui Dumnezeu și prin jertfa lui Christos stau în legătură de legămant cu Dumnezeu. Să nu merosii oameni de bine, însoțitori rămășite credincioșe, sunt fișe prezente la perfractare și la anunțarea sentinței ca observațori; pentru că desigur sună acești însoțitori de bine cuprinși în numirea vastă „ceruri sus și spre pământ”, la cari Dumnezeu strigă. W. 1. 7.

CHEMAREA DATATOARE DE VIEATA CATRE NAȚIUNI

„Lăudați pe Domnul, toate neamurile”. — Psalm 117:1.

I EHOVA a devenit astăzi înaintea tuturor națiunilor o cheștiune de discuție ce nu poate fi inconjurată. Dela 1914 nu mai este posibil și nici nu va fi posibil de a-L inconjura. De aceea nu este de mirare că martorii Săi au pășit pe scenă ; Biblia a prezis aceasta. Dela 1914 noi trăim într-o zi de întuneric, pe care nu o luminează nici-o rază de speranță de pace mondială și s'guranță, pentru că conducătorii politici și aliații lor militari, comerciali și religioși, s'au decis greșit în cheștiunea de discuție de temelie a stăpânirii mondiale. Din egoism și mândrie n'au fost dispusi să dea lui Iehova Dumnezeu ceea ce I se cuvine. Ei au făcut tocmai contrarul la ceea ce este spus înalților slujbași ai lumii în Psalmul 2 : 10-12. De aceea prezenta „zi a lui Iehova” va fi tot mai întunecosă până când instituțiunile de stăpânire ale lumii vor fi înghițite de întunericul nimicirii în războiul hotărîtor al Armagedonului, care acumă fără îndoială se arată. Dar pentru fiecare persoană în particular dintre națiuni există o rază de speranță, o cale de scăpare dinaintea nimicirii lumii ce nu poate fi inconjurată. Nu prin aceea că urmează pe stăpânitorii lumii, ci urmărd chemarea dătătoare de vieată, care este adresa astăzi mai cu putere decât oricând înainte în cele 2500 de ani trecuți, către oamenii tuturor națiunilor. Această chemare dată în Psalmul 117 : 1 răsună în cuvintele : „Lăudați pe Domnul (Iehova), toate neamurile ; lăulați-L, toate popoarele !”.

2 Chemarea către națiuni și popoare sună așa de simplu și totuși este ață de plină de importanță. Ea nu este adresată fără motiv bun, pentru că în versetul doi Psalmistul adaugă : „Căci mare este bunătatea Lu' fată de (B. engl., „peste“) noi, și credincioșia (adevărul, B. engl.) Lui ține în veci. Lăudați pe Domnul !“ (Ps. 117:2). Popoarele și națiunile au avut în tot timpul motiv bun și suficient de a urma chemarea să laude pe Iehova ; dar mai ales acumă. Nu este spus și nu se știe că cine a scris Psalmul 117. În tot cazul autorul lui a fost un Izraelit inspirat, probabil din semnătura lui Levi ; pentru că acest Psalm a fost unul dintre cântările templului și este o parte a cărții a cincea și ultima a Psalmilor. Fără îndoială a fost scris după anul 537 i. Chr., când Iudeii s'au întors înapoi din prinsoarea babyloniană pentru a clădi din nou templul din Ierusalim, și a fost hotărît pentru cântăretii levitici ai templului. El este cel mai scurt capitol al Bibliei și prin urmare și Psalmul cel mai scurt ; totuși toți sunt de acord că el este unul dintre cei mai minunați Psalmi. În originalul ebraic, în versetul al doilea, este cuprinsă expresia „Aliluia !“ (Ps. 117 : 2, nota marginală) ; și astfel a devenit el o parte a ceea ce Iudeii — dela Psalmul 113 până la 118 — numesc „Hallel“ sau „Hallel-ul egiptean“.

3 Acest „Hallel“ a fost cântat la marile serbări anuale și la lumile noi (afară de anul nou) în templul din Ierusalim. La una dintre aceste sărbători, la paști, participanții au cântat acest Hallel și la ei acasă, cu care ocazie a fost împărțit în două părți, și anume 1) în Psal-

mii 113 și 114, și 2) în Psalmii 115 până la 118. Prima parte (Psalmii 113 și 114) a fost cântată, în timp ce la ospățul de paști s'a făcut să circule al doilea pahar cu vin ; a doua parte (Psalmii 115 până la 118), după ce ospățul a fost sfârșit cu băutul paharului al patrulea și ultimul. Al doilea grup de Psalmi a fost fără îndoială „cântarea de laudă“, pe care a cântat-o Isus cu apostolii Săi, după ce a înființat cina de amintire, cu puțin timp înainte de a merge în grădina Ghetsemane, unde Iuda a trădat pe Domnul. (Mat. 26 : 30). Când s'a cântat atunci Psalmul 117, Isus a fost singurul care a înțeles însemnatatea lui. Având în vedere cèle spuse mai sus, cântatul și împlinirea Psalmului 117, se potr vesc în mod deosebit la timpul dela 1918. Primăvara anului acestuia, s'a recunoscut ca timpul, când marele „înger al legămantului“ lui Iehova, Christos Isus, a venit la templu pentru a îndeplini o judecată, care cuprinde în sine și eliberarea urmărilor Săi adevărați de pe pământ. — Vezi Maleah 3 : 1—4.

VORBITORII

4 De când Isus și apostolii Săi, la serberea Paștelui și după înființarea ospățului de amintire despre moartea de jertfă a lui Christos, au citat și au cântat Psalmul 117, este cu totul clar, că cine sunt aceia cari rostesc Psalmul și inviă pe toate popoarele și națiunile să laude și să slăvească pe Iehova. Israelul spiritual, al căruia sămbure l-au format Isus și apostolii Săi, este acela care transmite chemarea aceasta. Aceasta se dovedește prin faptul că apostolul Pavel citează Psalmul 117.

5 In 1918 s'a sfârșit primul război mondial, și începând din anul acesta, rămășița Izraeliților spirituali, Martorii lui Iehova, a reluat chemarea mondială : „Lăudați pe Domnul, toate neamurile, Lăudați-L toate popoarele !“ Aceasta o fac sub conducerea și călăuzirea „solului“ lui Iehova, a lui Mesia cel înălțat la slavă crească, care a venit la templu pentru judecată, și înaintea căruia sunt adunate astăzi toate națiunile pentru că fie judecate pe baza cheștiunii de discuție despre stăpânirea mondială. (Mat. 25 : 31, 32). Aceia dintre toate națiunile, cari se decid pentru Mesia, pentru Isus cel slăvit, sunt adunați ca „oile“ Sale de partea Sa dreaptă a favoarei și a ocrotirii. Aceia însă, cari sunt potrivnici ai stăpânirii Sale mesianice și în locul ei se hotărăsc pentru planurile politice ale acestei lumi, sunt puși ca fiind „capre“ la stânga Sa, de partea disperărilor. Pe ei îi așteaptă nimicirea în Armagedon. În acest timp de judecată își găsește Psalmul 117 : 1 împlinirea mai mare, definitivă ; pentru că Mesia este martorul principal al lui Iehova și merge în fruntea preamăririi lui Iehova.

6 In Isaia 55 : 4 zice Iehova despre Mesia : „Iată, l-am pus și așteaptă nimicirea în Armagedon. În acest timp de judecată își găsește Psalmul 117 împlinirea mai mare, definitivă ; pentru că Mesia este martorul principal al lui Iehova și merge în fruntea preamăririi lui Iehova.“

1 Pentru ce va deveni această „zi a lui Iehova“ tot mai întunecosă ? și care cale de scăpare le să deschise oamenilor națiunilor ?

2 a) Pentru că în Psalmul 117 se preamărește lui Iehova ? și ce istorie are acest Psalm ?

b) Când trebuie să se împlinească în mod deosebit ?

4 Cum este dovedit cine sunt aceia cari rostesc acest Psalm ?

5-6 Pentru că în Psalmul 117 împlinirea finală dela 1918 și sub a cui conducere ?

TURNUL DE VEGHERE.

faptele tale". (Apoc. 3: 14, 15). De pe tronul Său înalt din templul spiritual, acest martor mesianic al lui Iehova, a transmis după terminarea primului războiu mondial chemarea minunată către toate popoarele și națiunile. Și după cum arată întâmplările într'un mod ce nu se poate tăgădui, Martorii lui Iehova au luat în primire această chemare dela 1919 și au dus-o mai departe popoarelor și națiunilor pentru a toate acestea să-și unească glasul în Aliluia laudelor lui Iehova.

⁷ Ar fi o pretenție pentru toate popoarele și națiunile de a le invita la preamărirea lui Iehova, fără a le arăta mai întâi motivul pentru aceasta. Organizațiunea religiei creștinătății a neglijat să informeze omenirea despre aceea, că cine este Iehova. De aceea această chemare din Psalmul 117: 1 are nevoie de un sprijin puternic pentru mijlocirea de înțelegere și cunoștință de importanță vitală între toate popoarele și națiunile, pentru a să poată urma chemarea și invitarea la preamărire. Psalmul 117 este pentru Izraeliții spirituali o împărtășire divină de a transmite această învățătură necesară și cunoștință acelora, care iau seama la chemare și o ascultă. Cine este Iehova? Pentru ce este de lăudat? Ce a făcut până acum? Ce promite încă să facă? În ce chip trebuie să-l lăudăm? Răspunsurile la aceste întrebări cuprind acea învățătură și cunoștință, la care are drept fiecare om, înainte de a putea aștepta dela el să urmeze chemarea și să se alăture preamării lui Iehova. Pavel care a citat primul verset din Psalmul 117, exprimă aceasta prin următoarea dovedire: „În adevăr, nu este nici o deosebire între Iudeu și Grec; căci toti au acelaș Domn, care este bogat în îndurare pentru toti cei ce-L chină. Fiindcă ‘oricine va cheme Numele Domnului, va fi mântuit’. Dar cum vor cheme pe Acela în care n’au crezut? Si cum vor crede în Acela, despre care n’au auzit? și cum vor auzi despre El fără propovăduitor?” „Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Christos (Dumnezeu B. engl.)”, — Rom. 10: 12-14, 17.

⁸ Astăzi există necesitatea de a pune mărturie tuturor popoarelor și națiunilor din întreaga lume despre Iehova și guvernul Său mesianic, pentru a oamenii să audă, să creadă vestea împărăției și să cunoască motivele bune, naționale, de a lăuda pe Dumnezeu, Domnul. Această mărturie trebuie să o punem, fără ca să ne simțim obligați de a cere permisiune dela stăpânitorii lumesti, sau dela puternicile sisteme ale religiei, în cari este cuprinsă și Ierarhia romano-catolică. Psalmul 117: 1 formează o parte a împărtășirii și îndrumării noastre biblice de a pune mărturie; și dacă Izraeliții spirituali ar fi neascultători față de această poruncă sau ar cere dela anumite oficii ale acestei lumi autorizare și permisiune, atunci aceasta ar dezonona pe Dumnezeu, pe Cel Prea Înalt.

⁹ Pavel și cei ce au fost impreună apostoli cu el au putut să arate în timpul lor la un sir de fapte pentru a pune o mărturie potrivită cu timpul despre Iehova și Mesia al Său, care a venit în trup, a suferit moartea de martir spre îndreptățirea lui Iehova și după aceea s-a așezat în slavă cerească la dreapta tronului

⁷ Ce se cere, înainte de a se putea aștepta dela toate națiunile și popoarele ca să urmeze această chemare, și pentru ce se cere acesta?

⁸ Pentru ce să nu cerem permisiune dela stăpânitorii lumestii și dela organizațiunile religiei ca să punem națiunilor mărturie necesară?

⁹ Pentru suntem noi mai favorizați în punerea mărturiei decât apostolii? și cum a pus apostolul Pavel mărturia?

lui Iehova. Dar nouă astăzi la punerea mărturiei ne stă la dispoziție o mai mare mulțime de fapte, adică toate împlinirile profetiei, care au avut loc din zilele apostolilor și mai ales din 1914, precum și toate descoperirile adevărului și destăinuirile Sfintei Scripturi care merg mână în mână cu ele. De aceea trebuie să atragem atențunea asupra împlinirii profetiei, pe care a făcut-o să aibă loc până acum Iehova, Atotputernicul Dumnezeu Modul și felul, cum trebuie făcut aceasta, nu s-a schimbat din zilele apostolului Pavel, afară numai că pentru această activitate ne stau mai bune mijloace la dispoziție, pentru a putea pune o mărturie mai intensă. În adunarea sa de despărțire cu bătrâni creștini din Efez, Pavel a vorbit, cum a pus mărturia, zicând: „Stăti, că n’am ascuns nimic din ce vă era de folos, și nu m’ام temut să vă propovăduiesc și să vă învăț înaintea norodului și în case (din casă în casă, B. engl.), și să vesc Iudeilor și Grecilor; pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus Christos”. (Fapte 20:20, 31). În felul acesta și-a făcut Pavel partea să de a invita popoarele și națiunile să laude și să preamăreasă pe Iehova.

¹⁰ Tot acesta este modul cel mai cu folos pentru timbul de acumă. Cele nouăsprezece sute de ani care au trecut de atunci, au adus numai o deosebire puternică în mulțimea faptelor și în noul cuprins al acestor fapte. Noi am ajuns acum cu nouăsprezece sute de ani mai aproape de încheierea definitivă a acestei lumi vechi, ce se clătină. Si tot așa de aproape suntem, în comparație cu Pavel de ziua nouă și de lumea nouă. Prin urmare ne stă astăzi mai mult material la dispoziție decât oricând înainte, pentru a da popoarelor și națiunilor motive bune, suficiente, pentru a să laude pe Iehova. În urma acestui lucru, împlinirea mai mare, complectă, a profetiei din Psalmul 117, cade în timpul de acumă, adică dela 1914.

FĂRĂ DEOSEBIRE

¹¹ Expresia „toate națiunile”, arată către cine este adresată chemarea. Aceasta nu lasă loc pentru favorizare sau părtinire din motive de rasă, de culoarea pielei, de limbă, de situația geografică, de dezvoltarea politică sau de poziția socială. Tuturor națiunilor li se pronunțează să la parte la preamărirea lui Dumnezeu. Tuturor le este poruncit să facă aceasta pe o bază, care este posibilă și accesibilă pentru toți. Înainte cu sute de ani, Iehova a încheiat cu prietenul Său Avraam, următorul legământ sau învoială: „Toate familile pământului vor fi binecuvântate în tine”. Si iarăși: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta”. (Gen. 12:3; 22:18). Ca serviciu echivalent pentru astfel de binecuvântări, se poate aștepta dela toate semințile pământului, că binecuvîntăza și laudă pe marele Dumnezeu, care a făcut acest legământ neegoist. Sămânța lui Avraam, în care vor fi binecuvântate toate națiunile, este Mesia, adică Isus Christos, care este atât un urmaș al lui Avraam după trup, precum și Fiul ceresc al lui Iehova, a lui Dumnezeu, al mai marei Avraami;

¹² Pentru ce putem arăta astăzi mai multe motive, că Iehova trebuie lăudat?

¹³ a) Ce arată expresia „toate națiunile” cu privire la aceea, că la cine este adresată chemarea?

b) Luând în seamă care legământ poate fi adresat acum chemarea la toți?

pentru că Avraam a fost tocmai un chip potrivit pământesc al lui Iehova Dumnezeu.

¹² Cu privire la sămânța mesianică a lui Avraam, stă scris: „Dar pe Acela, care a fost făcut pentru puțină vreme mai pe jos decât îngerii, adică pe Isus, îl vedem incununat cu slavă și cu cinste, din pricina morții, pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți”. (Evrei 2:9). Și pentru a arăta contrastul dintre Adam și Isus stă scris: „Astfel dar, după cum printre singură greșală, a venit o osândă, care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printre singură hotărire de iertare (dreptate, trad. engl.) a venit pentru toți oamenii o hotărire de neprihănire care dă viață”. (Rom. 5:18). Aceasta este pentru toate popoarele, fie Iudei sau neiudei o evanghelie sau o veste bună, după cum citim și despre însemnarea raportului biblic din Galateni 3:8 „Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună: ‘Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine’. „Adică în mai marele Avraam, în Iehova, care trimite pe Mesia, vor fi binecuvântați oamenii tuturor națiunilor seminților și popoarelor, fără să se ţie seamă de naționalitatea lor. Echipați cu belșugul unei astfel de vești bune, pot merge prin urmare Izraeliții spirituali la toate popoarele, ca să le raporteze despre aceasta și apoi să le încurajeze cu cuvintele: „Lăudați pe Iehova, toate națiunile!“ Aceasta însemnează, a primi îngrijirea lui Iehova și a-i aduce apoi preamărire cu inimă mulțumitoare.

¹³ Faptul, că îndemnul se adresează „tuturor” națiunilor, arată mai departe la o acțiune unitară. El arată că oamenii mulțumitori, binecuvântați ai tuturor națiunilor se strâng în jurul unui punct de mijloc comun al bunei înțelegeri și al armoniei, în jurul marelui domn suveran al universului, Iehova și în jurul Regelui său mesianic, Isus Christos. Dacă toți sunt uniți în preamărire lui Dumnezeu, nu pot să se certe unii cu alții într-un mod egoist și invidios și prin ceartă și discordie să amenințe pacea internațională. A lăuda pe Dumnezeu Cel Prea Înalț, este singurul lucru care va duce la o lume nouă unită. Aceasta va opri pe oameni într'adăvăr dela toate războaiele brutale, săngeroase, între națiuni. Frica de bombă atomică nu va aduce niciodată o lume unită; ea nu se va dovedi aşa de folosită la impiedecarea războiului și a certei că această preamărire unitară a lui Iehova din partea tuturor națiunilor. Prin aceea că toate laolaltă, peste întreg pământul, înălță lauda lui Dumnezeu, ele caută să facă acel un lucru, care este de cel mai mare folos. Și pentru a face aceasta, ele nu trebuie să meargă în pelerinaj la Ierusalimul pământesc. Este posibil, și de asemenea cu totul în ordine, de a adora pe Dumnezeu Domnul undeva în spirit și în adăvăr și a-L lăuda. Nici Samaritenii și nici Iudeii nu pot pretinde pentru sine locul adăvrat pentru adorarea lui Iehova, a lui Dumnezeu.

¹⁴ Însuși Mesia, Isus, a zis femeii samaritene: „Vine ceasul când nu vă veți încinna Tatălui, nici pe muntele (Gerisim) acesta, nici în Ierusalim. Voi vă încinnați

la ce nu cunoașteți; noi ne încinăm la ce cunoaștem, căci Mântuirea vine dela Iudei. Dar vine ceasul, și acum a și venit, când încinătorii adăvrați se vor încinna Tatălui în duh și în adăvăr; fiindcă astfel de încinători dorește și Tatăl“. (Ioan 4:21-23). Aceasta este așa, pentru că a trecut timpul pentru legea mozaică, care a cerut dela Iudeii bărbăti, ca să meargă de trei ori la Ierusalim; această lege a fost pironită pe lemnul, pe care Mesia „a gustat moartea pentru fiecare“. Prin urmare zidul dela mijloc despărțitor, adică legea mozaică, care a făcut un perete despărțitor, între Iudei și națiuni, a fost înălțat prin moartea lui Mesia. Credincioșii dintre Iudei, precum și dintre națiuni, pot să pășească acum în relații pașnice laolaltă, prin aceea că laudă pe Iehova și urmează pe „stăpânitorul popoarelor“ al Său, Christos Isus. — Ef. 2:13-18.

¹⁵ Că la urmă, oameni dintre toate națiunile laudă pe Iehova Dumnezeu, înainte ca lumea să dispară definitiv în „războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic“, este anunțat dinainte în Apocalips 15:3, 4. Acolo sunt descriși Izraeliții spirituali, cei 144.000 de biruitori, în templul spiritual al lui Dumnezeu. „Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului (a lui Mesia, Christos). Și zice: Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule, Atotputernice! Drepte și adăvrate sunt căile Tale, Împărat al Neamurilor! Cine nu se va teme de Tine, Doamne și cine nu va slăvi Numele Tău: Căci numai Tu ești Sfânt, și toate Neamurile vor veni și se vor încinna înaintea Ta, pentru că judecățile Tale au fost arătate!“ — Apoc. 15:3, 4.

¹⁶ Nici-o ordonanță, nici-o invitare, nici-o chemare, pe care ar putea-o publica Națiunile Unite sau vreun alt supravuern al pământului, nu intrece în importanță chemarea, care este transmisă în Psalmul 117:1, către toate națiunile. În timpul critic de acuma, în această zi de hotărire, în acest period de timp al judecății, hotăritor pentru soarta oamenilor și națiunilor, aceasta este cea mai importantă chemare către națiuni. Ea stă în primul rând, pentru că oamenii și națiunile sunt în mod neegoist pe Cel mai înalt din univers, căruia îl se cuvine toată lauda. A-L lăuda, nu servește numai la îndrepărtățirea numelui Său, ci este și spre folosul măntuirii creației, care îl laudă. Aceasta a înțeles-o Pavel când a zis: „Căci prin credință din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la măntuire, după cum zice Scriptura: ‘Oricine crede în El, nu va fi dat de rușine’. Fiindcă ‘oricine va chama Numele Domnului, va fi măntuit’“. — Rom. 10:10, 11, 13.

¹⁷ Nimic n-ar putea fi de mai mare valoare și mai important pentru creație luată în particular, decât propria sa măntuire spre justificarea numelui lui Iehova. Această salvare se câștigă numai prin aceea, că mărturisesti acum în public pe Dumnezeu Domnul și îl lazi prin Regele Său, Isus Christos. Aceasta trebuie să se facă acum, deoarece este de o valoare deosebită, deoarece toată lumea consimte să laude creației, atât pe diavoli cât și pe oameni. A lăuda astfel de creație, nu procură nimănui intrare la viață veșnică în lumea nouă a

¹⁸ Cum a fost prezis în Apocalips 15, că la urmă toate națiunile vor lăuda pe Iehova?

¹⁹ Pentru că aceasta este cea mai importantă către națiuni?

²⁰ Pentru că aceasta este de o valoare deosebită?

¹² Pentru că eu și chemarea toate națiunile pe baza morții lui Isus? și ce însemnează pentru ele să lăude pe Iehova?

¹³ Cum arată expresiunea „toate națiunile“ în același timp la singura bază pentru o lume nouă armonică?

¹⁴ Pentru că nu este de lipsă de a face un pelerinaj la Ierusalimul pământesc pentru a lăuda unii pe Iehova?

dreptății, făgăduită, indiferent căt de măgulite se simt creaturile printre astfel de laudă, sau ce fel de avantajii se capătă prin aceasta. A preamări creaturile acestei lumi, are ca urmare pentru acela, care face aceasta, moarte și nimicire, pentru că il abate dela preaslăvirea lui Iehova, a singurului izvor de viață vecinică în lumea nouă curată.

¹⁸ O preamărire poate fi primită de către Dumnezeu, care citește cugetele și motivele noastre, numai atunci, dacă este expresiunea mulțumirii și iubirii sincere, și nu este doar o măgulire pe dinafără, o simplă mărturisire a buzelor. (Isa. 29 : 13, 14). Dacă este adusă însă din inimă curată, mulțumitoare, neegoistă, atunci aduce respectului cea mai mare fericire personală. Si dacă este exprimată fără teamă, în public, în felul urmat de apostol: „înaintea norodului și din casă în casă”, din aceasta rezultă mai departe, că alții sunt informați despre Iehova, singurul izvor al măntuirii. Prin aceasta se dovedește de un folos educător de viață pentru alții, cari au și iau seama la aceasta.

¹⁹ Intrucât preamărirea lui Iehova nu are nimic de-a face cu lăudarea eroilor și a personalităților distinse, cunoscute, ale lumii, chemarea: „Lăudați pe Iehova, toate națiunile!” devine o provocare. Din ce motiv? Pentru că zeii națiunilor acestei lumi sunt idoli, figuri și bolice ale acestei lumi și chiar draci. Indiferent de aceea, ce spune creștinătatea și Ierarhia romano-catolică despre aceasta, cuvântul scris ¹⁸ lui Iehova, al lui Dumnezeu, declară despre aceasta în Psalmul 95 : 5 (traducerea Douay): „Toți dumnezeii națiunilor sunt draci, dar Domnul a făcut cerul”. Sau după Biblia Elberfelder în Psalmul 96 : 5, cu nota marginală: „Toți dumnezeii popoarelor sunt idoli, însă Iehova a făcut cerurile”.

²⁰ In anul 1945 Organizația Națiunilor Unite a fost făcută un idol al încrederii internaționale, al preamăririi și al închinării. Deoarece această organizație stă în calea închinării și încrederii, pe care omul trebuie să o aducă în chip neîmpărțit lui Iehova Dumnezeu și stăpânirii Sale mesianice, ea este în ochii lui Dumnezeu o urăciune, „urăciunea pustirii”. (Mat. 24 : 15). La timpul hotărît ea va fi cauza hotărtoare, că lumea veche va cădea pradă nimicirii. De aceea este chemarea din Psalmul 117 : 1 în privință, de cea mai mare importanță vitală, o provocare, pentru că chiamă înapoi pe oamenii națiunilor dela închinarea falsă și dela cursul egoist al acestei lumi, la preamărirea iubitoare a Suveranului, din în univers, Iehova Dumnezeu, și la serviciu neîmpărțit pentru El. Această chemare, are de scop să întoarcă acum pe oamenii tuturor națiunilor dela venerarea idolatră și adorarea „Națiunilor Unite”. În felul acesta ea aduce pe fiecare, care laudă pe Iehova, în contrazicere cu întreagă lumea, mai cu seamă cu stăpânitorul său invizibil, cu „dumnezeul acestei lumi”, cu Satan Diavolul. Cu toate acestea este o chemare la ceea ce este drept și adevărat; și îndeamnă pe oameni să facă aceea, ce aduce ca răsplătire binecuvântată viață fără sfârșit, pace și bună stare, libertate și serviciu plin de bucurie în „lumea viitoare”, într-o „lume fără sfâr-

¹⁸ Cum trebuie adusă o astfel de laudă pentru a fi primită înaintea Lui? și cum se dovedește, aceasta ca folositor pentru el??

¹⁹ Cum devine această chemare, de a lăuda pe Dumnezeu, o provocare?

²⁰ Pentru ce a devenit ea din 1945 într-o privință cu totul deosebită o provocare? și pentru ce este cu toate acestea o chemare de a face ceea ce este drept?

șit”. Chemăți prin chemarea aceasta inspirată la unitatea acțiunii „națiunile”, cari îi dă ascultare, devin în adevăr națiuni unite, și anume prin iubire comună pentru Dumnezeu și nu din frică de o organizație mondială, care este înarmată cu bombe atomice.

²¹ In Biblia King James și în traducerea catolică Douay chemarea provocătoare sună: „O preamăriți pe Domnul, voi toate națiunile, preamăriți-L voi toate popoarele”. Aici, unde este tradus de două ori „preamăriți” (în alt loc „lăudați”) în textul original ebraic sunt două cuvinte diferite. De aceea sună traducerea în Biblia Elberfelder: „Lăudați pe Iehova, toate națiunile! Slăviți-l, toate popoarele!”. Si la Young sună: „Preamăriți pe Iehova, voi toate națiunile; preaslăviți-L voi toate popoarele”. Al doilea cuvânt care arată acțiune în acest text are însemnarea de: „strigați tare, vorbiți tare, dați chiote de bucurie” lui Dumnezeu, Domnului. Însemnă, a face să răsune lauda Sa, a-L face față de alții renunțat, demn de admirăriune dorit, și trezitor de respect profund, și a-L arăta altora în felul acesta vrednic de laudă. Cine face aceasta, face cu gura sa o mărturisire spre mântuire, și unul ca acesta nu poate ave nimic de-a face cu propaganda politică, comercială și religioasă a acestei lumi. Desigur nu, pentru că toată propaganda aceasta înjoiesește pe Iehova Dumnezeu, Il ocărăște și Il împinge înapoi, pe când organizațiile puternice și cu mult efect ale acestei lumi — o lume care es e atât dușmanul lui Dumnezeu, precum și al lumii Sale noi a adevărului și a dreptății — sunt înălțate sus și puse în frunte prin acea propagandă, unde ocupă tot locul ce se poate cuprinde cu vederea.

²² Popoarele, către cari este adresată chemarea să slăvească, să preamărească și să laude pe Dumnezeu, pe Cel Prea Înalt, nu sunt cele douăsprezece seminții ale Izraelului trupesc, ci toate popoarele națiunilor. Popoarele se deosebesc de națiuni. O națiune poate cuprinde două sau mai multe popoare, cari sunt supuse aceluiși guvern al statului, cum este cazul în Marea Britanie, în Statele Unite, în Cehoslovacia, în Rusia, etc. Prin urmare, expresia „popoare” se referă la astfel de adunări obștești de oameni cari sunt legați laolaltă prin anumite lucruri, ca limbă, moravuri, tradiții, instituții sociale și așa mai departe. Ele se compun din bărbați și femei, cari ca grupe cu contur stabilit, trăiesc înăuntru sau în afara națiunilor organizate. Expressia popoare se aplică la ceva circumscris mai strâns, decât cum sunt națiunile; ea arată multe grupuri de oameni, nu simplu oameni ca o grupă totală. Aceasta arată, că chemarea inspirată din Psalmul 117 : 1 nu vrea să treacă cu vedere niciun grup sau clasă de oameni, ci este valabilă pentru toți, cu cari se întâlnesc servii lui Dumnezeu cu vestea bună.

²³ Toate popoarele acestea sunt de același sânge dela Adam. Ele toate au moștenit dela el păcat, osândire și moarte. De aceea poate Isus, care a gustat moartea pentru fiecare care crede, dispune în favoarea fiecărei grupe de oameni moartea Sa, și împărția Sa poate stăpâni peste toate acestea. Despre „multimea mare de oameni”, care ieșe acum la ievă și va intra în lumea nouă dreaptă ca una care va rămânea în viață în timpul războiului Armagedonului, este anunțat dinainte con-

²¹ Ce însemnă să „slăvi” pe Iehova? și pentru ce nu are acestea nimic comun cu propaganda lumii de acum?

²² La cine se referă expresia „popoare”? și ce arată aplicarea ei?

²³ Cine va forma deci „multimea mare de oameni”, și pentru ce?

form cu aceasta: „Iată că era o mare gloată, pe care nu putea să o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini; și strigau cu glas tare, și ziceau: Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care săde pe scaunul de domnie, și a Mielului!“ Si despre întreagă omenirea ascultătoare este scris după aceea: „Si am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui (popoarele Sale, Vers. Americ. Stand.), și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor“. — Apoc. 7:9, 10 și 21:3.

BUNĂTATE INDURĂTOARE

²⁴ Cât de peste măsură de importantă este chemarea de a lăuda și slăvi pe Iehova, reiese din aceea, că din ce motiv sunt invitați toate națiunile și popoarele să facă aceasta. Dacă o națiune sau un popor cu religie proprie și dumnezei proprii ar întreba: Pentruce să părăsim religia noastră și pe dumnezeii noștri și să lăudăm pe Iehova? — atunci vine dela Psalmist și dela Martorul lui Iehova din timpul de acuma, răpusul: „Pentruce puternică este bunătatea Lui peste noi; și adevărul lui Iehova trăiește în veci. Lăudați pe Iehova! (rectă marginală: Aliluia!“). (Ps. 117:2, trad. Americ.). Pentruce îndurarea Sa peste noi este adeverită; și adevărul Domnului rămâne în veci“. (Douay). Bunătatea lui Iehova este îndurarea Sa, favoarea Sa exprimată, care este hotărîră de iubire, și nu de dreptate. Îndurarea sau bunătatea Sa îndurătoare trăiește seara până urmăre în mod deziderat de bunăstarea vecină a celor, pentru cari se exprimă.

²⁵ Această îndurare a lui Dumnezeu și-a găsit cea mai mare expresie prin pregătirea lui Mesia. Legea, pe care a dat-o Iehova Izraeliților prin Moise, a arătat în mod deosebit dreptatea Sa neclintită; prin faptul însă că Dumnezeu a trimis pe Mesia pentru îndreptărea numelui Său și pentru salvarea oamenilor. El și-a descoperit iubirea. În Ioan 1:14, 16, 17 stă scris despre Mesia: „Cuvântul s'a făcut apoi om și a locuit printre noi, (noi am văzut cinstea, care I s'a dat — o cinste, cum o primește singurul Fiul dela Tatăl Său), și El a fost plin de îndurare și de adevăr, din plinătatea Lui a primărit, într'adevăr, fiecare dintre noi ceva, și anume îndurare și peste îndurare; pentru ce când legea a fost dată prin Moise, îndurarea (harul) și adevărul au venit prin Iisus Christos“. (The 20th Century N. T.). Practic această îndurare și bunătate se arată în eliberarea, pe care o procură Dumnezeu prin Mesia al Său tuturor celor, cari îl laudă. Aceasta este o eliberare de lumea prezentă și de stăpânitorul ei nevăzut, de Satan Diavolul, și această eliberare aduce oamenilor libertatea să facă aceea, ce este drept și adevăr, pentru îndreptărea suprematiei universale a lui Iehova și a numelui Său sfânt. — Gal. 4:3-5.

²⁶ Intemeierea împărației mesianice și activitatea sa

de o mie de ani după Armagedon, are de scop să elibereze pe deplin pe toți oamenii cu credință și ascultători de tirania păcatului, a morții și a organizației Diavolului. Împărația lui Iehova de sub stăpânirea lui Mesiia va înălțura complet pe organizația lui Satan, în războiul Armagedonului. Indurarea lui Iehova pentru omenire și-a ajuns prin urmare punctul culminant prin aceea, că a luat măsuri pentru împărație și a întemeiat-o în ceruri în anul 1914.

²⁷ Mesiia, de care se servește Iehova ca de slujbașul Său regal, este Christos Iisus, un urmaș al Regelui David și numit prin urmare „Fiul lui David“. Că împărația va fi dată unui urmaș al lui David, a fost o arătare de îndurare față de David. Aceste îndurări au fost sigure. Ele n-au dat greș; pentru că după naștere Iisus a venit din casa lui David. În armonie cu aceste îndurări ale lui David, Iehova a inviat pe Iisus din morți, pentru că fie un Rege ceresc. Așa ne spune apostolul Pavel: „Că L-a inviat din morți, așa că nu Se va mai întoarce în putrezire, a spus-o când a zis: „Vă voi împlini cu toată credințioșia făgăduințele sfinte (nota marginală: îndurăile), pe care le-am făcut lui David“. (Fapte 13:34; citat din Isaia 55:3). Si că înălțarea acestui fiu al lui David pe tronul împărației cerești se face din îndurarea lui Dumnezeu pentru omenire, ne spune Isai 16:5 după cum urmează: „Si atunci un scaun de domnie se va întări prin îndurare; și se va vedea săzând cu credințioșie, în casa lui David, un judecător, prieten al dreptului și plin de răvră pentru dreptate“. De aceea chemarea către toate națiunile și popoarele, ca să laude pe Iehova pentru bunătatea și îndurarea Sa, își găsește ceea ce mai mare aplicare dela 1914, cănd a fost întemeiată împărația.

²⁸ Dacă vedem, întemeiată împărația pentru neamul omenesc degenerat, care se trage dela Adam și Eva, această exprimare a îndurării divine, ne va mișca adânc. Cugetați-vă numai un moment la aceea, că Dumnezeu ar fi avut dreptul ca să nimicească pe păcătoși Adam și Eva, încă în grădina Eden și să facă o nouă pereche de oameni perfecti, pentru că să înceapă cu aceasta o seminție dreaptă. Supravegherea pește o astfel de semințe perfectă ar fi putut-o încredința guvernului Său teocratic sub un nou suveran invizibil, în locul lui Lucifer cel necredincios. În cazul acesta noi nu am fi aparținut la acest neam perfect; pentru că noi toți suntem născuți imperfecti și am moștenit dela Adam păcat, osândire și moarte. Dar în loc să ia astfel de măsuri, Iehova Dumnezeu a preferat în mod îndurător pentru îndreptătirea supremaciei Sale și a numelui Său să întemeieze o stăpânire regală pentru eliberarea oamenirii păcătoase.

²⁹ Toate faptele biblice și lumești dovedesc, că acest guvern teocratic a fost întemeiat în anul 1914. Acest guvern ceresc și supus lui Mesia al lui Iehova, va garanta înainte de toate pentru supremătia lui Iehova în univers și pentru numele Său. El va da cinste și măreție și va bîrui lumea lui Satan; și aceasta va fi spre binele statonic al celor, cari se supun guvernului teocratic. Această îndreptătire a lui Iehova va limpezi temeinic

²⁷ Cu ce au de-a face „îndurările lui David“? și pentru ce să laude națiunile mai ales din 1914 îndurarea lui Dumnezeu?

²⁸ În ce fel este împărația o îndurare deosebită pentru urmașii lui Adam și ai Evei?

²⁹ Ce va realiza în primul rând această împărație? și pentru ce împărație a vieții?

²⁴ a) Pentruce sunt invitați toate națiunile să laude pe Iehova?
b) Ce este bunătatea Sa?

²⁵ Prin ce s'a exprimat mai tare îndurarea lui Dumnezeu? și ce însemnă să dețină îndurarea Sa pentru aceea, cari îl laudă?

²⁶ Când a ajuns îndurarea Sa punctul culminant?

chestiunea de discuție a supremăției universale și va dovedi, că Satan Diavolul a voit să-și insușească în mod ilegal supremăția, și că a fost un rebel ordinar împotriva singurei autorități legale. Îndreptățirea va fi prin urmare de folos întregului univers, atât celului cât și pământului. Guvernul îndreptățitor va șterge în univers întări adevăr orice urmă a organizației diavolești, a răutății, a apăsării, a religiei și a morții. Prin stăpânitorul său mesianic, care a murit pentru îndreptățirea lui Iehova și a gustat moartea pentru fiecare om, stăpânirea teocratică este o împărtăție a vieții pentru toți supușii săi ascultători și credincioși de pe pământ, pentru că face posibilă pe seama omenirii viețea, pacea și întoarcerea la armonie cu Dumnezeu, cari binecuvântări sunt ținute la dispoziție de către stăpânitorul mesianic, pe care Iehova L-a ridicat pe tron. Întreagă omenirea, dela cădere lui Adam, este prinsă într-o situație și un sistem, din care nu se poate elibera singură, nici cu ajutorul a ceea ce-i stă la dispoziție în secolul al douăzeci-lea încecace privește știința, unitatea mondială politică și puterea comercială, precum și planurile pentru dreptate socială și sistemele religiei. Numai stăpânirea împărtăției a îndurării exercitată prin Mesia lui Iehova, va elibera omenirea definitiv.

³⁰ „Pentru bunătatea Lui îndurătoare față de noi este mare”. zice Psalmul 117 : 2 (B. engl.). Psalmistul și întreagă rămașita izraelită, pentru care a vorbit atunci, au putut face mărturisirea că Iehova a fost îndurător față de ei, pentru că face posibilă în anul 537 î. Chr. i-a eliberat din Babilon și i-a adus înapoi în patria lor, la Palestina, ca să clădească iarăși templul din Ierusalim. În împlinirea de chip al Psalmului 117, Izraeliții spirituali sunt aceia, cari preiau acest Psalm și-l vestesc națiunilor și popoarelor, ceea ce este dovedit prin aceea, că apostolul Pavel, convertitul Saul din Tars, a citat și a aplicat Psalmul în înțelesul acesta, (Rom. 15 : 11). Pavel n-a vorbit acolo pentru națiunea Iudeilor naturali, care a lepădat pe Isus din Nazaret, ci pentru rămașita Izraeliților care a fost măntuită din mijlocul acestei națiuni iudeie, spre a forma miezul Izraelului spiritual. Din acest Izrael spiritual, căre dela anul 36 d. Chr. a cuprins și păgâni convertiți, se află acum pe pământ membri de rămașită, cari sunt activi ca Martori pentru Iehova. — Apoc. 12 : 17.

³¹ Dacă această după pilda apostolului Pavel apucă acest Psalm și zic: „Căci mare este bunătatea Lui față de noi”, ei nu-și închipue că și cum bunătatea sau îndurarea lui Dumnezeu este mărginită numai la ei; că moștenitorii spirituali ai împărtăției lui Dumnezeu. Nu, acești Martori iai lui Iehova se mărturisesc în smerenie că simpli primitorii ai îndurării și bunătății Sale nemeritate. Ei văd însă și recunosc, că conform rânduielii divină a lucrurilor, lor li s'a dăruit mai întâi îndurarea Sa. Aceasta îi obligă ca să arate îndurare către toate națiunile și popoarele, făcând o mărturisire publică și astfel învață pe alții dintră toate națiunile și popoarele, despre izvorul divin al milei și despre îndurarea pe care o acordă canalul, Mesia. Așa primesc oamenii dintre toate națiunile și popoarele, cari aud mărturia publică, prezentată înaintea ochilor acestei pilde ale îndurării divine, și ei recunosc, că nu se bucură încă de această în-

³⁰ Pentru a spus Psalmistul, că îndurarea lui Iehova față de ei este mare? și cine dă în împlinirea chipului această declaratie?

³¹ Întrucât nu arată ei cu că astfel de declaratie înțumurare, și cum este aceasta spre folos altora?

durare. Când aud invitarea ca să laude acest izvor crește al îndurărilor, ei văd că trebuie să urmeze această invitare acuma — înainte de venirea Armagedonului — pentru că să aibă parte prin împărtăție de îndurarea divină.

³² Astfel de oameni întrebă: Ce-ne pot oferi nouă națiunile politice și popoarele organizate, afară de tradițiile lor naționale și poporale, primul și al doilea și poate și al treilea război mondial al lor, formele lor de guverne contrare unele altora, cari sunt înneicate în munți întregi de datorii și sunt violate de politică coruptă și facere de afaceri, și în fine Organizația Națiunilor Unite a lor și bomba atomică? Ce-ne-au făcut aceste națiuni și popoare în îndurare și bunătate? Prin ce au arătat ele, că Iehova Dumnezeu le-a favorizat cu îndurarea și bunătatea Sa, așa încât stăpânitorii acestor state ar putea invita pe cetățenii și supușii lor să împartă acestea cu ei? Astfel de națiuni politice nu pot dovedi nimic de felul acesta. În mod înțelegător recunosc acești întrebători, că ei trebuie să se alăture poporului Său pentru a se putea bucura de îndurarea și bunătatea Sa. El a fost îndurător față de rămașita Martorilor Săi unși de pe pământ dela primul război mondial, prin faptul că a impiedecat ca acest război să treacă fără intrerupere, în necazul final al Armagedonului. Prin aceasta El a prescurtat zilele necazului și s'a dovedit că foarte îndurător. Îndurător, față de cine în primul rând? Față de rămașita Martorilor Săi unși, cari aparțin la cei aleși, cari se vor împărtăși cu Christos Isus de împărtăția cerească.

³³ Privitor la acest punct a zis Isus în profeția Sa despre sfârșitul acestei lumi: „Pentru atunci va fi un necaz așa de mare, cum n'a fost niciodată dela începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi. Si dacă zilele acelea n-ar fi fost scurte, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurte”. (Mat. 24 : 21, 22). Această scurtare a timpului de necaz, care s'a făcut prin aceea, că izbucnirea Armagedonului a fost opriță și acum este în viitor, a făcut posibil de a pune pe rămașita unsă iarăși cu totul în favoarea divină. Membrii săi ca Martorii lui Dumnezeu au fost aduși iarăși în poziția, care li se cuvine pe pământ: a fi închinătorii și trimișii împăterniciți ai împărtăției Sale. Ei au fost reclădiți în cunoștință și înțelegere, lor și în organizația unea de serviciu ca Martorii Săi trimiși împăterniciți. Aceasta le-a făcut posibil să, ia parte la împlinirea prezicerii lui Isus: „Evanghelia aceasta a împărtăției (întemeiată) va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”. — Mat. 24 : 14.

³⁴ Mărturia lor către toate națiunile este o îndurare divină pentru toți oamenii cu judecată dreaptă între aceste națiuni și popoarele lor; pentru că această lucrare de mărturie este de fapt o chemare și o invitare către toate națiunile și popoarele să laude și să preamărească pe Iehova Dumnezeu, pentru că bunătatea Sa plină de îndurare față de noi este mare. Da, acum îndurarea Sa a fost atât de mult largită, că „cine vrea” poate chema numele lui Iehova și va fi înconjurat de bunătatea Sa,

³⁵ Ce întrebări își pun astfel de oameni de bine, căutători? și ce recunosc cu privire la îndurarea lui Dumnezeu?

³⁶ Ce a devenit posibil pentru rămașita celor aleși prin scurtarea timpului de necaz?

³⁷ Cum este această mărturie a împărtăției o îndurare? și cum a fost largită acum îndurarea lui Dumnezeu?

chiar dacă cei de mai sus nu aparțin la rămășița Izraelilor spirituali. (Ioel 2 : 32). „Cine vrea” poate veni pe baza invitației și să ia din apa dătătoare de viață a râului adevărului împărației, care curge din tronul lui Iehova și a împreună domitorului cu El, Christos, a Mielului. (Apoc. 22 : 1, 17). Pentru a nu fi executat prin Răzbunătorul săngelui lui Iehova în Armagedon împreună cu lumea pătată de sânge, toți oamenii aceștia pot căuta adăpost în organizația mea teocratică a poporului lui Dumnezeu, care este perechea modernă a „cetăților de scăpare” ale lui Izrael. (Num. 35 : 6-33). Având în vedere o astfel de îndurare pentru fiecare ‘care vrea’, fără să se țină seamă de naționalitate sau la ce popor aparține, rămășița unsă invită pe astfel de dispusi pre-tuindeni cu toată puterea, ca să se unească cu ea în preamărirea lui Iehova, a celui îndurător. Și după ce acești dispusi dintre toate națiunile și popoarele, au găsit acum o astfel de îndurare, transmit împreună cu rămășița, chemarea și altona.

ADEVĂR CARE ȚINE IN VECI

³⁵ Ca un alt motiv energetic pentru strângerea în preamărirea lui Dumnezeu, Domnul este arătat: „Si adevărul lui Iehova ține in veci”. (Ps. 117 : 2, B. american.). Când a vorbit Psalmistul în felul acesta, Iehova a inspirat pe profetii Săi, dela Moise până la Daniel, să vorbească și să scrie mult, adică aproape toate scrierile ebraice vechi. În timpul, când Psalmistul și-a făcut declaratia despre adevărul lui Iehova, i-au stat prin urmare cel puțin o mie de ani de trecut la dispoziție, la cari s-a putut încerca starea de adevăr a cuvântului lui Dumnezeu rostit și scris. Dar cu toate că a fost trecut un astfel de timp cuvântul lui Dumnezeu să a dovedit ca adevăr real, neclintit. Faptele istorice au dovedit până în timpul Psalmistului, că Iehova a stat lângă cuvântul Său, l-a făcut să se împlinească și prin aceasta l-a confirmat ca adevăr, căruia i se poate cere sfat de către toate semințiile viitoare. Faptul că cuvântul Său a spus adevărul a fost o dovdă pentru credințioșia lui Dumnezeu. Aceasta a oferit o bază pentru siguranță că El va împlini legământul Său cu Avraam și va binecuvânta pe toate națiunile și semințiile pământului. El a creat convingerea neclintită: Legământul pentru împărație a lui Iehova cu David nu va da greș, ci la timpul hotărât mos-tenitorul Său mesianic va apărea și — tot la timpul hotărât — împărația întemeiată va fi încredințată în mâinile Sale păternice.

³⁶ David a fost un luptător pentru îndreptățirea numelui lui Iehova. El a scris: „Te voi lăuda printre popoare, Doamne! Te voi cânta (îți voi cânta un Psalm, Douay) printre neamuri. Căci bunătatea Ta ajunge până la ceruri, și credințioșia Ta (adevărul Tău, B. american.) până la nori”. (Ps. 57 : 9, 10 ; 108 : 3, 4). În tot timpul a trebuit luptat pentru adevăr pentru a dovedi, că Iehova Dumnezeu este adevăr. El a făcut să se rostească și să se scrie cuvântul Său profetic despre scopul neschimbător, pentru că să rămână ca adevăr. Satan Diavolul caută însă să caracterizeze pe Dumnezeu ca minciinos, care nu. Și poate ținea cuvântul și nu-l

³⁷ Care alt motiv este arătat pentru preamărirea lui Iehova? și pentru ce a putut să amintească Psalmistul acest motiv în mod deosebit?

³⁸ Pentru ce a fost de lipsă totdeauna de a lupta pentru adevăr? și ce va dovedi prin sfârșitul acestei lupte?

poate dovedi că adevărul și corespunzător faptelor. Așa a luptat Satan împotriva scopurilor exprimate ale lui Dumnezeu, pentru a împiedeca realizarea lor, ba chiar să împiedice ca să fie făcute cunoșturi națiunilor și popoarelor. Satan Diavolul a combătut pe Martorii și servii lui Iehova, cari au fost întrebuițați de Dumnezeu la îndeplinirea scopurilor Sale adevărate. Oricine rămâne căstigător în această luptă, este dovedit că adevărul și potrivnicul lui ca minciinos. El se arată superior în forță și putere și stabilește prin aceasta dreptul său la suprematie universală, stăpânirea peste întreg universul. Prin urmare lupta de sute de ani între adevăr și greșală, a fost în realitate o luptă pentru supremăția universală, deci o luptă pentru îndreptățirea Suveranului adevăr și legitim în univers, a lui Iehova, care este singurul la care se află adevărul. Toate cuvintele bune ale făgăduințelor și profetiilor divine sunt cuprinse în aceasta. Lupta încă n'a trecut, sfârșitul ei va dovedi însă în curând pe Satan ca minciinos în fiecare privință, pe când pe Dumnezeu îl va dovedi ca adevăr; pentru că „adevărul lui Iehova ține în veci”.

³⁷ Aceasta însemnează, că cuvântul lui Iehova este susținut încă dinainte cu până în timpul împlinirii sale complete și după aceea rămâne ca adevăr incercat. Pentru a-l dovedi că adevărul, cuvântul Său poate fi verificat din nou, deși El a făcut să fie rostit și scris înapoi cu mii de ani. Toate scrierile inspirate, cari au fost scrise de către apostoli și ucenici lui Iisus și de obicei sunt numite „Noul Testament”, formează o dovdă pentru adevărul celor ce a făcut Dumnezeu să se scrie în scrierile vechi ebraice, dela Moise până la Maleah. Totuși acest cuvânt *scris* confirmă existența vecinie a adevărului lui Iehova. Cu ajutorul salahorilor săi religioși, din lăuntrul și afara creștinătății, Diavolul a încercat să nimicească Biblia, și anume prin ardere de Biblia, atâtate de preoți, mai departe prin tradiționale religioase ale rabinilor și preoților, precum și prin așa numita „critică mai înaltă a textului” a veacurilor din urmă. Cu toată încercarea aceasta, Diavolul nu i-a reușit să înlăture Biblia și popularitatea sa la popor.

³⁸ Fostul dictator nazist Hitler, căruia i-a stat la dispoziție ca armament un concordat cu Papa cetății Vaticanului, a declarat că voiește să întemeieze în Europa un regim, care va exista o mie de ani. În același timp a încercat să distrugă pe Martorii lui Iehova prin torturile lagărelor de concentrare și ale închisorilor, precum și prin alte prigoniri. Dar și în timpul de acum s-a dovedit adevărul biblic, că Iehova păzește pe martorii Săi credințioși. Purtătorii de cuvânt și aderenții Națiunilor Unite spun, că în felul acela măinile omenești vor crea o ordine nouă, care va garanta lumii pace durabilă, siguranță și tărie. Biblia însă nu cunoaște compromis și declară cititorilor săi, că această conspirație prezisă de ea, va fi sfârșimată în bucăți și că împărația mesianică va aduce o lume nouă dreaptă cu pace netulburată, siguranță și viață în belșug. Al cui cuvânt va rămâne că adevăr incontestabil? Martorii lui Iehova știu bine căte dovezi s-au îngărmădit până în anul nostru 1947, pentru faptul că Biblia este adevărată și aşa își unesc vocile cu cea a apostolului Pavel și zic: „Dumnezeu să fie gă-

³⁷ În ce chip ține adevărul lui Iehova în veci? și cum a confirmat tocmai cuvântul Său scris statoricii adevărului Său?

³⁸ a) Cum s-a dovedit de curând în Europa că adevăr, că Iehova păzește pe martorii Săi? b) Pentru ce punem declaratiile purtătorilor de cuvânt ai Națiunilor Unite împotriva cuvântului lui Dumnezeu?

sit adevărat și toți oamenii să fie găsiți "mincinoși". (Rom. 3 : 4). Ei știu, că prezicerile omenești și manifestările de voință egoiste ale conducătorilor politici și religioși până acum au dat greș, și ei refuză să pună cuvântul și scopul puternicilor acestei lumi împotriva cuvântului și scopului lui Iehova, căci „Eu zădărnicesc semnele celor mincinoși, și arăt că înșelători pe ghicitori, fac pe cei înțelepti să dea înapoi, și le preface ștință în nebunie. Dar întăresc cuvântul robului Meu, și împlinesc ce proorocesc trimisii Mei": — Isa: 44 : 25, 26.

³⁹ Martorii lui Iehova vestesc deci deschis: „Adevărul lui Iehova ţine în veci”, și aceasta ca motiv competent pentruca toate națiunile și popoarele să laude pe Iehova în locul eroilor și conducătorilor acestei lumi. Aceasta însemnează, că El își adeverește promisiunile, dintre cari ies în evidență, deosebit de tare, acelea despre împărația mesianică. Cuvântul său scris nu este un mit, nu este legendă (poveste), nu este presupunere și nu este teorie nedovedită. El este adevăr statornic, care nu poate fi răsturnat prin evenimentele timpului, prin mersul pe mai departe al istoriei și prin cunoștința care crește, ci va fi adeverit cu siguranță până la sfârșitul ierarhiei și punctuleț. Nouă trebuie să nu ne fie niciodată frică să dăm crezare Bibliei; pentru că ea nu s-a dovedit până acum ca readevărată; dimpotrivă, dovezile pentru că este adevărată, tot mai mult s-au îngrămadit și în cursu viitor al timpului și al evenimentelor, desigur că se vor îngrămati și mai mult.

⁴⁰ Ucenicii și apostolii personali ai lui Isus, au posedat în El dovada hotărâtă pentru faptul că Iehova este adevărat, în ceea ce privește scrierile ebraice. De aceea apostolul Pavel se referă în mod deosebit la Psalmul 117, spre a dovedi biblic, că vesteau bună trebue dusă peste marginile tăierii împrejur, a judaismului, afară la toate națiunile și popoarele. Si la citirea cuvintelor sale în Romani 15, constatăm cum amintește acolo adevărul și îndurarea lui Iehova ca puterea care l-a impins ca să-și facă chemarea către pagânii netăiați împrejur de la lăuda pe Iehova Dumnezeu. Pavel scrie: Christos (Isus) a fost, în adevăr, un slujitor al tăierii împrejur, ca să dovedească credințioșia (adevărul, B. americană) lui Dumnezeu, și să întărească făgăduințele date părintilor; și ca Neamurile să slăvească pe Dumnezeu, pentru INDURAREA Lui, după cum este scris: „De aceea Te voi lăuda printre Neamuri, și voi cânta Numelui Tău”. Este zis iarăș: „Veseliți-vă, Neamuri, împreună cu poporul Lui! Si iarăș: „Lăudați pe Domnul, toate Neamurile; slăviți-L, toate noroadele” (Ps. 117 : 1). Tot astfel și Isaia zice: „Din Iese va ieși o rădăcină, care se va scula să domnească peste Neamuri; și Neamurile vor nădădui în El”. Pentru a ne asigura apoi, că bucuria și pacea reiese din credința în adevărul divin scris, Pavel adaugă: „Dumnezeul nădejdii să vă umple de toată bucuria și pacea, pe care o dă credința, pentruca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiți tari în nădejde! Si tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătură noastră, pentruca, prin răbdarea și prin mândrișarea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde”. — Rom. 15:8-13, 4.

³⁹ Pentruce nu trebuie să ne fie teamă să ne punem încredere în Biblia?

⁴⁰ Cum arăta Pavel în Romani, capitolul 15, că trebuie să vie timpul căncănașilor să vor lăuda pe Iehova pentru bunătatea și adevărul Său?

⁴¹ Evenimentele lumii dela 1914 ne dă dovada sigură, că adevărul lui Iehova s'a menținut în decursul celor nouăsprezece sute de ani, cari au trecut dela terminarea scrierii cuvântului lui Dumnezeu. Nu există nici-o îndoială despre aceea, că până la războiul Arma-ghedonului și la introducerea completă a lumii noi a cerului nou drept și a unui pământ nou drept, adevărul cuvântului profetic al lui Dumnezeu se va împlini mai departe. Noi avem toate motivele pentru a astfel de credință și speranță, pentru că împlinirile biblice, care au avut loc până în anul nostru 1947, oferă o bază sigură pentru aceea, ce sperăm încă, și ne dă o convingere deplină despre aceea, ceea ce de fapt nu se vede încă, dar este făgăduit în cuvântul lui Iehova, în Biblie. Acest adevăr care ține în veci, este ceva înalt, așa încât toți, care iubesc adevărul, pot invita pe toate națiunile și popoarele să laude și să slăvească pe Dumnezeu. Adevărul lui Iehova va rămânea și peste încercarea de încheiere, pe când greșala lui Satan cu întreg sistemul său greșit, va pieri în nimicirea plină de ocară, care îi așteaptă pe toți mincinoșii. Înainte de a se întâmpla aceasta, Martorii lui Iehova, în decursul învălmășelii luptei de acum, iau parte la aceea să dovedească pe Dumnezeu ca adevărat și pe Diavolul ca greșit, prin faptul că și mențin poziția de partea lui Iehova, își păzesc neprihănirea și astfel fac de minciună învinuirile false ale lui Satan, împotriva neprihănirii servilor lui Iehova. — Iov. 1 : 8-12 ; 2 : 3-6.

„ALILUIA!”

⁴² Psalmul 117 încheie cu chemarea: „Lăudați pe Iehova!”, sau „Alilua!”. Aceasta este o expresie a triumfului, o confirmare, că primul verset al Psalmului se va adeveri, și mulți din toate națiunile și popoarele vor urma chemarea de a lăuda pe Iehova. Capioul al nouăsprezecilea al ultimei cărți a Bibliei arată că va fi o mulțime mare de oameni din toate națiunile și popoarele, care face să răsună acest puternic Alilua provocat de biruința adevărului lui Iehova asupra sistemului babilonian al greșelii. Apocalips 19 arată ca scena acestui eveniment, marele templu spiritual de închinare a lui Iehova și zice: „După aceea, am auzit în cer ca un glas puternic de glosă multă, care zicea: Alilua! A Domnului, Dumnezeului nostru, este mântuirea, slava, cinstea și puterea! Pentru că judecătile Lui sunt adevărate și drepte. El a judecat pe curva cea mare, care strica pământul cu curvia ei; și a răzbunat sângele robilor Săi, din mâna ei. Si au zis a doua oară: Alilua! Fumul ei se ridică în sus în veciile vechilor! Si cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru făpturi vii s-au aruncat la pământ și s-au închinat lui Dumnezeu, care ședea pe scaunul de domnie. Si au zis: Amin! Alilua! Si din scaunul de domnie a ieșit un glas, care zicea: Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți robii Lui, (și) voi cări vă temeți de El, mici și mari! Si am auzit ca un glas de glosă multă, ca vuietul unor ape multe, ca builitul unor tunete puternice, care zicea: Alilua! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împăraștească”. — Apoc. 19 : 1-6.

^{41 a)} Cum avem o bază sigură pentru credință și speranță noastră ce privire la ceea ce este încă înainte?

^{41 b)} Cum putem avea o parte la aceea ca să dovedim pe Dumnezeu ca adevărat?

⁴² Ce este arătat la sfârșitul Psalmului 117 prin expresia „Alilua”? și cum s'a privit aceasta dinainte, conform Apocalipsului 19 : 1-6?

⁴³ Acest cor de Aliluia răsună acum dela toate marginile globului pământesc și se unește cu vocile îngerilor cerului, ale serafimilor și heruvimilor. Prin participarea tuturor, cari cred, că Iehova Dumnezeu este adevărat, acest cor se aude tot mai tare și cântarea sa se lățește tot mai mult. În această lume, care se compune din politică, comerț și religie, de sub stăpânirea „dumnezeului acestei lumi”, a lui Satan, a „mai marelui demonilor”.

⁴³ Ce trebuie să se întâmpile cu acest cor Aliluia? și ce se cuvine deci pentru Martorii lui Iehova ca să facă?

nu există adevăr. În schimb tot mai mult se arată Dumnezeul adevărului că contrast mareț la lumea de acumă și la elementele sale stăpânitoare văzute și nevăzute. De aceea se cuvine pentru toți Martorii lui Iehova de a transmite mai cu putere și mai cu ardoare decât mai înainte chemarea Psalmistului către națiuni și popoare ca să laude pe Iehova. Aceasta este o chemare dătătoare de vieată către națiuni. Fericiri sunt toți cari o urmează în înțelepciune.

Watchtower din 15 Decembrie 1946

UNITATE SI PACE

Păstrați unitatea Duhului, prin legătura păcii. — Ef. 4:3.

I EHOVA este Marele Unificator și Pacificator. El este Tatăl „Prințului Păcii”. O presupunere naturală, pentru oamenirea să trăiască împreună în unitate și pace, a creat-o prin aceea, că a făcut pe toți oamenii „dintr'un trup și dintr'un sânge. Iehova Dumnezeu „a făcut ca toți oamenii, ieșiti dintr'unul singur, să locuiască pe toată fața pământului”. (Fapte 17:26). Această presupunere naturală la unitate și armonie între oameni, a fost înălțată când a intrat egoismul în inițiile lor și a dus la neascultare față de El, Creatorul. Această neascultare este păcat.

² Primul om Adam, a fost creat ca „fiul lui Dumnezeu”. (Luca 3:38). Dacă el și femeia sa, Eva, ar fi păstrat o relație de ascultare, de copil față de Creatorul lor, atunci copiii lor firește ar fi fost născuți în dreptate și perfecție, ca copiii lui Dumnezeu. Dacă ar fi rămas așa, atunci oamenii ar fi simțit iubire unii pentru alții și prin urmare ar fi avut pace laolaltă, ca într'un cerc de familie iubitor. Afară de această tatăl lor pământesc, Adam, ca și capul familiei omenesti, i-ar fi învățat pe toți iubirea pentru Dumnezeu și închinarea lui Dumnezeu. Așa ar fi rămas unită această întreagă familie perfectă în închinarea singurului Dumnezeu adevărat, viu; și o astfel de iubire și venerare comună pentru Dumnezeu, ar fi exclus toată desbinarea încurcătură și discordanță dintre oalătă. La ei s'ar fi referit atunci, tot așa ca și acum la familia spirituală a lui Dumnezeu, regula: „Dacă zice cineva: Eu iubesc pe Dumnezeu, și urăște pe fratele său, este un mincinos; căci cine nu iubește pe fratele său; pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-l vede? Si aceasta este porunca, pe care o avem dela El: cine iubește pe Dumnezeu, iubește și pe fratele său”. (1 Ioan 4:20, 21). Adam și Eva s'au lăsat însă să fie întorsă dela iubirea pentru Dumnezeu prin marele potrivnic al lui Dumnezeu, Satan Diavolul. După aceea pacea a fugit de pe pământ.

³ Ceea ce a fost neapărat trebuincios atunci pentru unitatea și pacea oamenilor, când neamul nostru și-a avut începutul, n'a pierdut din valabilitate până în acest al șasezecilea secol, socratit dela acel timp. Acest

adevăr să nu-l batjocorim ca prea elementar numai de aceea pentru că este atât de simplu și să cugetăm; că nu stă la înălțimea veacului al douăzecilea, foarte înstărit, progresiv, filozof în așa numita „eră a cuceririi”. Închinarea unită a singurului Dumnezeu adevărat, viu, pe care toate scrierile sfante îl fac cunoscut ca Iehova, este presupunerea de bază pentru o lume nouă neîmpărțită, pașnică. Prin religie, sau prin „mai multă religie” dacă cum a existat pe pământ în cei șase mii de ani trecuți, popoarele și înapoi națiunile nu vor fi împăcate laolaltă și oamenii nu vor fi aduși înapoi la armonie cu Dumnezeu, cu singurul Izvor al vieții. Toți gânditorii sinceri admit, că religia și-a jucat rolul de a menține desbinarea dintre oameni. Și acum vine ca preot cunoscut, un preot bătrân al bisericii Riverside din New-York și face în public aceeași mărturisire. Pe lângă aceasta arată și deosebirea dintre religie și creștinism, închinarea lui Dumnezeu învățată de Christos Iisus. Duminecă, în 29 Septembrie 1946, a ținut acest preot, în biserică arhiplină, o predică, despre care „Times” din New-York din 29 Septembrie 1946, a raportat între altele: „Dr. Fosdick a asigurat, că speranța pentru creștinism depinde acum de aceea, de a explica lumii adâncimile cauzelor primare ale eyangheliei”, și a zis, că în ziua de astăzi religia, „care ar trebui să unească neamul omenesc, în loc de aceasta dezbină omenirea și contribue la mai mare zăpăcelă în lume”. „Făcând aluzii la revoltele de curând din India, a zis: „Lumea este cu siguranță un haos; și că ea este un haos, nu se trage numai dela politică, dela naționalism, dela imperialism și dela toate forțele nedivine, ci din nenorocire, și dela religie”. — „Times”, New-York 30 Septembrie 1946.

⁴ Ceea ce spune acest preot al religiei este în mod evident adevărat, că alții preoți nu îndrăznesc să o săgăduiască, indiferent că sunt protestanți, evrei sau catolici. Prin stările, cari există înăuntru și în afara creștinătății, se dovedește pretutindeni că adevăr, că Iehova Dumnezeu, Atotputernicul făcător de pace, își retine pacea dela această lume ajunsă în dezordine și dela instituțiunile sale politice, comerciale și religioase. Este El atunci răspunzător pentru războaiele și necazurile ei și pentru suferințele poporului? Nu; ci pe Satan Diavolul, pe „Dumnezeul acestei lumi”, trebuie făcut răspunzător pentru aceasta. După cum s'a explicat a-

¹ Ce presupunere pentru unitate și armonie între copiii oamenilor a creat Dumnezeu la început? și cum a fost înălțată?

² Prin ce ar fi rămas unită familia omenescă perfectă? Care regulă cu privire la iubire s'ar fi referit atunci la ea?

³ a) Care principiu nu trebuie pierdut din vedere, din cauza unei lumi noi neîmpărțită, pacinică?

b) Ce a lucrat ca putere desbinătoare, și cine face această mărturisire?

⁴ Dacă Dumnezeu își ține pacea departe de această lume, cum de nu este răspunzător pentru războaiele și necazurile ei și pentru suferințele omenirii?

deseori în revista prezentă, în „Turnul de Veghere”, și s'a dovedit biblic și s'a întărit prin dovada faptelor, în anul 1914 a avut loc în ceruri nașterea împăraștei lui D-zeu, care este supusă Regelui Său uns Christos Isus. După aceasta s'a încins, sus în ceruri, o luptă împotriva dușmanilor guvernului teocratic nou născut. Acest război, care s'a început în anul 1914, a dus la o înfrângere completă a lui Satan și a cetei sale nevăzute de demoni; aşa zicând, ei ‘au fost aruncați pe pământ’, și de atunci cercul lor de activitate este mărginit la sfera pământului. De aceea a răsunat în cer o voce, care conform raportului profetic din Apocalips 12:10-12, a zis: „Acum a venit mântuirea, puterea și împărașia Dumnezeului nostru, și stăpânirea Christosului Lui; pentru că părăsul fraților noștri, care ză și noapte îi păra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos... De aceea bucurăți-vă, ceruri, și voi cari locuind în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s'a pogorit la voi, cuprins de o mănie mare, fiindcă știe că are puțină vreme”. Aceasta arată, că Dumnezeu nu apără lumea aceasta de necazurile, pe cari le aduce Satan.

5 Atât timp, până când acest Satan, Diavolul, nu este legat de Regele lui Iehova pentru durata stăpânirii de o mie de ani a lui Christos Isus, nu va fi între omenirea generală unitate și pace, indiferent că de infrigurat vor făuri împreună planuri pentru aceasta politicianii, bărbatii marelui capital, militărimea, reformatorii, sociali și preoții religiei. Satan Diavolul nu este numai interesat la aceea, de a împinge omenirea tot mai departe și mai departe dela Iehova Dumnezeu și dela Regele său Isus Christos, prin faptul că o amărăște prin suferință și nerocire, ci el se mai străduiește dispusat să turbure pacea și unitatea fraților lui Christos pe pământ, împotriva căror a ridicat încontinuu, zi și noapte, învinuiri mininoase înaintea lui Dumnezeu. Acuza lui Satan Diavolul împotriva fraților lui Christos de pe pământ a sunat, că niciunul din ei, după ce Satan îi va încerca și prigoni temeinic, nu va mai ține la neprihânierea sa înaintea lui Dumnezeu și nu va mai interveni în favorul supremăției universale și a împărașiei lui Dumnezeu. Această învinuire a fost firește dovedită ca greșită de către aceia, cari exercită creștinismul în mod credincios; pentru că ei, după cum se exprimă Apocalips 12:11, „l-au biruit, prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte”.

SINGURA ORGANIZAȚIUNE VĂZUTĂ A PĂCII

6 Pe pământ nu există numai o singură organizație văzută, în care ar trebui și trebuie să domnească pace și unitate și unde într'adevăr acesta este cazul. Aceasta este organizația învinuită pe medrept a fraților lui Christos. El țin tare la faptul, că au fost răscumpărăți cu sângele lui Christos Isus și nu și mai apartin lor însăși, și că de aceea este datoria lor să servească pe acela, care i-a răscumpărat în felul acesta, adică pe Dumnezeu, și nu pe oamenii acestei lumi. El rostesc în public cuvântul lor de mărturie și se dovedesc pentru Iehova Dumnezeu ca martorii Săi, ca și Fiul Său Isus, Mielul. El nu și bat capul cu aceea, dacă activitatea aceasta îi

⁵ La cari fapte este interesat Satan acum? și cum a fost dovedit de către creștini că învinitorii mininozi?

⁶ Care este singura organizație văzută a unității și a păcii? și pețruse este necesar pentru ea, ca să ocrotească și să o păzească Dumnezeu?

face să-și piardă viața omenească. El nu se lasă forțați de stăpânirea de groază a lui Satan, ca să se devoteze organizației sale lumestii, ceea ce ar fi cazul, dacă ar tăgădui săngele lui Isus și și-ar înceta mărturia că Martori ai lui Iehova. El se agăță de organizația teocratică a lui Dumnezeu, care este *femeia* lui Dumnezeu și mama lor. Împotriva astfel de copii ai femeii lui Dumnezeu poartă Satan, dușmanul lui Dumnezeu, de aceea război, după cum citim: „Când s'a yăzut balaurul aruncat pe pământ, a început să urmărească pe femeia, care a născut copilul de parte bărbătească (guvernul nou). Si balaurul, maniat pe femeie, s'a dus să facă război cu rămașita seminței ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, si țin mărturia lui Isus Christos” (Apoc. 12:13, 17). În timp ce Atotputernicul Dumnezeu nu ocrotește lumea aceasta de Diavolul răutăcios, ocrotește și apără organizația rămașitei credincioase a fraților lui Christos de atacurile dușmanoase ale lui Satan Diavolul.

7 Puterea fricii de ceea ce amenință să izbucnească pe pământ, împinge pe conducătorii politici, comerciali și religioși că să întrevină energetic pentru unitatea și pacea acestei lumi. Dacă cu ajutorul descoperirii, pe care ne-o dă cuvântul lui Dumnezeu, aruncăm o privire înăpoia scenei lumii vizibile, atunci vedem, cum Diavolul și demonii săi — cărora le este cunoscut, că le rămâne numai puțin timp — strâng laolaltă pe toate națiunile și pe conducătorii lor, într-o linie de front comună, împotriva împărașiei lui Dumnezeu și a Domnitorului Său, împotriva Fiului lui Dumnezeu. În sentimentele lor față de această împărașie ei nu sunt pașnici, ci sunt porunji ca să lupte pe câmpul de război al Armagedonului, până la extrem. (Apoc. 16:14-16). În fața unei astfel de împotriviri unite a lumii în contra împărașiei lui Dumnezeu, și sub presiunea războiului, pe care îl poartă Balaurul, Diavolul, împotriva lor, membrii rămașitei credincioase, trebuie să fie cu foarte multă băgare de seamă la pace și unitate în rândurile proprii. Potrivnicul viclean este pornit la aceea, să conturbe organizația văzută a rămașitei lui Dumnezeu. Deoarece Dumnezeu l-a împiedecat ca să nimicească pe membrii rămașitei în ultimul război mondial, căută acum să sfarme organizația lor și prin aceasta să-i opreasca dela urmarea comună a poruncilor lui Dumnezeu și dela punerea comună a mărturiei pentru numele și împărașia lui Dumnezeu. Isus Christos însă le-a încredințat acum această mărturie pentru vestire.

8 În străduința sa pentru slăbirea și dizolvarea organizației, Satan face ca anumiți creștini după aparentă, să fie umpluți de un spirit de cugetare și lucrate independentă. El îi îndeamnă să păsească în public și să declare, că Iehova Dumnezeu nu are pe pământ o organizație a poporului Său unitară, strânsă, care s'ar putea cunoaște, și pe care o întrebuiștează ca servul Său ales, ca să nutrească pe ai Săi, spiritual, cu adevăr prin acest serv și să le dea îndrumări, cum pot servi cu folos pe Dumnezeu ca unitate strânsă. Aceia, cari au astfel de idei potrivnice organizației, numesc aceasta „imbătare de cap cu canalul”, dacă ne ținem de organizația lui Dumnezeu pentru servii Săi. El recomandă ca poporul consacrat el lui Dumnezeu să fie supus fără legături sau vre-o formă oarecare de organizație; fie-

⁷ Pentru ce este necesar ca rămașita, având în vedere dezvoltările lumii, să fie cu foarte multă luare aminte la pace și unitate în rândurile sale?

care separă are de a hotărî pentru sine, cum poate servi pe Dumnezeu, și să fie cu totul liber, să meargă îci și colo și să caute hrana spirituală, oriunde gândește că o va găsi, scoțând fără deosebire din toate izvoarele sau cănalele, și apoi fiecare trebuie să judece dacă este vorba de adevăr și de „hrană la timp” sau nu. El vorbesc despre aceea, că luăți ca indivizi, ei însăși sunt astfel de canaluri ale adevărului divin, tocmai așa de bine cum poate fi altcineva sau vreo altă organizație. Dumnezeu i-a ales în mod deosebit ca indivizi singuratici spre a oferi adevărul prezent. După cum spun ei, canalul recunoscut de ei mai demult a tăgăduit pe Domnul, așa că din el, sau prin el, vocea Domnului nu mai poate fi auzită și de aceea servii consacrați ai lui Dumnezeu să se desfacă de către el și să caute pentru ei însăși canaluri noi.

⁹ Toate acestea au de scop să rupă legăturile între toți membrii organizației lui D-zeu, pentru că să se împărtășească și să se bazzeze pe aceea, că D-zeu, Domnul, îi va conduce în mod direct sau personal, fără ca o organizație să-i lege laolaltă pe toți ca frați, ca membri ai familiei lui Dumnezeu, și anume după o măsură unitară în credință, în speranță și în acțiune. Dacă în felul acesta nu au niciun fel de legătură organizată, oferă potrivnicului și hoardei sale o fântă ușoară, așa că îi poate prinde unul după altul și îi poate ucide cu săgețile sale de foc. Toți, care au grija de siguranța lor spirituală, se vor împotriva unor astfel de concluzioni distrugătoare, cum sunt prezentate de către bărbați, care caută să atragă bărbați după ei. El vor păstra privirea pentru organizațiunea teocratică a lui Iehova împede și neturburată, pentru că din partea lor unitatea să fie păzită.

¹⁰ Toți oamenii laolaltă formează o singură familie omeneacă. El formează, așa zicând, un mare organism omenesc, sunt un trup și un sânge: Ceea ce strică unui membru, firește este stricătios pentru toți. Neglijarea sau apăsarea unui singur membru, duce, în cele din urmă, la păgubirea întregii omeniri ca corporațione. Că omul n'a voit să priceapă aceasta, îi aduce în ziua de astăzi urmări groaznice. De aceea este cu totul potrivit, că apostolul compară adunarea urmașilor lui Christos cu un corp omenesc perfect. El voiește să ilustreze prin aceasta, că această corporaționă de creștini sub capul său, Iesu Christos, trebuie să fie unită. Prin faptul că compară această corporaționă de creștini cu cel mai minunat organism, pe care îl cunoaște omul, adică cu un corp omenesc, apostolul arată, că Iehova Dumnezeu are o organizaționă vizibilă, și că această organizaționă vizibilă trebuie să se compună din poporul Său consacrat, al căruia cap este Iesu Christos. Lasă pe dușmani și pe cei independenți, care se conduc ei însăși, să numească aceasta, dacă voiesc, „imbătăre de cap cu canalul”; Biblia arată în tot cazul, că Iehova Dumnezeu a uns pe acest trup al lui Christos și numai pe el singur, cu spiritul Său sfânt. Prin el își conduce lucrarea pe pământ. Lui, și numai lui, i-a dat, prin Iesu Christos, darurile Sale ale spiritului. Pentru confirmarea acestui adevăr nu trebuie decât să examinăm argumentările apostolului în diferitele sale epistole către adunările organizate de creștini din timpul său.

⁸ Cum să servești Satan acumă de enumiți creștini aperenti, în străjdință sa, ca să slăbească și să dizolve organizațiunea?

⁹ Toate acestea la ce fîntă? și ce vor face aceia, care au grija de siguranța lor spirituală, în privința aceastei?

¹⁰ Ce arată apostolul despre organizaționă, asemănând adunarea creștinilor cu un trup omenesc?

¹¹ Adunarea din Corint a fost întemeiată de Pavel, și în epistola sa către ea, zice: „În ce privește darurile duhovnicești, fraților, nu voiesc să fiți în necunoștință. Când erați pagâni, știți că vă duceați la idoli, cei mulți, după cum erați călăuziți”. (1 Cor. 12:1, 2). Astfel de idoli, care nu erau capabili să vorbească, Iehova Dumnezeu nu i-a intrebuințat ca niște canaluri, pentru că să împartă daruri spirituale. Astfel de chipuri nu au posedat capacitatea ca să vorbească, să vadă sau să învețe, și n-au putut dăruii pagânilor neștiutori, de cărui au fost adorați, niciun fel de daruri spirituale, pentru că să rostească adevăruri sau profeții, sau să vorbească în limbi străine. Dumnezeu dăruiește spiritul și daruri spirituale, prin Iisus Christos. „De aceea vă spun că nimeni, dacă vorbește prin Duhul lui Dumnezeu, nu zice: Isus să fie anatema! Si nimeni nu poate zice: Isus este Domnul, decât prin Duhul Sfânt”. (Versetul 3). Spiritul sau puterea activă a lui Dumnezeu, nu lucrează fără înțeles sau fără armonie cu sine însuși. El nu face pe unul să spună, Iisus să fie blestemat, și pe altul, Iisus este Domnul și Invățătorul. Orice spirit sau orice putere împingătoare, care face pe cineva să rostească un blestem asupra lui Iisus, trebuie să vină deci dela potrivnicul lui Dumnezeu, dela Diavolul; pentru că spiritul lui Dumnezeu este unul care unește, unul care este în armonie cu sine însuși. Spiritul Său este sfânt și de aceea îndeamnă pe creștini să mărturisească pe Fiul sfânt al lui Dumnezeu, Iisus, ca Domn, care i-a răscumpărat cu sângele Său prețios, cu jertfa Sa ca om. Acest spirit al lui Dumnezeu favorizează și menține unitatea între toți aceia, asupra căroru lucrează.

¹² Dacă dela Iehova Dumnezeu prin singurul Său Mijlocitor, Iesu Christos, vine unul și același spirit, ca putere care mână, poate că tu întrebă acum, cum se face că creștinii totuși îsprăvesc lucruri diferite. Pentru nu-i face spiritul lui Dumnezeu capabili pe toți pentru unul și același lucru? Apostolul răspunde: „Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe, dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți. Si fiecăruiu i se dă arătarea Duhului spre folosul altora (tuturor). De pîrdă, unuia și este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiași Duh; altuia credință, prin același Duh; altuia, darul tămdădurilor, prin același Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia, proorocia; altuia deosebirea duhurilor; altuia felurite limbi; și altuia, tăldăcirea limbilor”. — 1 Cor. 12:4-10.

¹³ Felurimea darurilor și puterilor spirituale, cum sunt date diferitelor creștini, nu vorbește împotriva faptului, că astupna lor a tuturor este numai acel unul Dumnezeu și numai acel unul Domn, Iesu, care este Căpetenia lor, numit de Dumnezeu, și unul și același spirit, adică aceeași putere activă dintr'un singur izvor divin. Nu toți creștinii au avut darul minune al vorbirii în limbi străine; dar aceasta nu înseamnă că acelora care n'au posedat acest dar al vorbirii în limbi, le-a lipsit spiritul lui Dumnezeu. Darul vorbirii în limbi nu a fost singurul semn că dovedă, că cineva a fost primit de Dumnezeu și de Christosul Său și a avut spiritul lui Dumnezeu. Si că

¹⁴ Cum arată Pavel, fostilor adoratori ai idoliilor, mulți, că spiritul lui Dumnezeu nu este unul care nu este în armonie cu sine însuși?

¹⁵ Ce fel de daruri felurite descrie Pavel ca lucrul umator? Prin ce, spune el, că se fac toate acestea?

¹⁶ Pentru ce este felurimea darurilor și puterile: c cauze de neunire și ciecniri?

mărtorii consacrați ai lui Dumnezeu, nu vorbesc și provadăuiesc într-un mod supranatural în limbi străine, nu înseamnă prin urmare, că spiritul lui Iehova n-ar fi fost turnat asupra lor acum, în zilele din urmă. (Ioel 2 : 28, 29). Acele daruri ale vorbirii în limbi și ale vîndării au fost împărtite cu deosebită prin cei doisprezece apostoli și au incetat odată cu moartea lor. (Fapte 8 : 14-20 ; 10 : 44-47 ; 19 : 6 ; Rom. 1 : 11). Totuși spiritul, puterea activă a lui Dumnezeu, se poate manifesta în mod foarte felurit, conform scopului sfânt al lui Dumnezeu. Diferite feluri de manifestări ale spiritului nu îndreptățesc deci la concluzia, că ele lucrează unele împotriva altora și trebuie să conducă la nemurire și la ciocniri. Ele trebuie să servească tuturor creștinilor spre folos, cari au fost unși cu unul și același spirit al lui Iehova al lui Dumnezeu.

¹⁴ Nu creștinul însuși își alege un dar deosebit al spiritului. Dacă această alegere ar fi lăsată în seama fiecărui creștin, atunci probabil că ar fi dintr-un fel de daruri o prisosință sau o emasură prea mare în comparație cu celelalte feluri, și aceasta ar duce la nepotrivire și la lipsă artificială în alte daruri valoroase. Iehova însuși ia dispoziții pentru aceia, cari și sunt consacrați prin Christos, și decide, cari daruri se dau fiecaruia în parte prin spiritul sau puterea Sa activă și cui trebuie împărtite. În acest înțeles zice Pavel: „Dar toate acese lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecaruia în parte, cum voiește”. — 1 Cor. 12 : 11.

O ORGANIZAȚIUNE CA CORPORAȚIUNE UNITĂ

¹⁵ Unul și același spirit al singurului Dumnezeu poate lucra asupra singurei organizații-corporațione divină în așa fel, încât prin membrii activi ai organizației se manifestă în diferite feluri. Cum este această posibil? Apostolul o ilustrează. Toți membrii organizației sunt unși de același spirit al lui Dumnezeu. „Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Christos, și care ne-a uns, este Dumnezeu”, scrie Pavel către frații săi din Corint. (2 Cor. 1 : 21). Titlul Christos însemnează *uns*; și așa sunt toți membrii acestei organizații sub capul lor, Christos Isus, membri ai cetei, ai adunării, sau ai trupului lui Christos. Prin spiritul lui Dumnezeu sunt unși pentru serviciu, cum a arătat apostolul mai înainte. După această clarificare, Pavel continuă explicația sa, și zice: „Căci, după cum trupul este *unul* și are multe mădule, și după cum toate mădulele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt *un singur trup*, — tot așa și Christos. Noi toți, în adevăr, am fost botezați de *un singur Duh*, ca să alcătuim *un singur trup*, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozii; și toți am fost adăpați dintr'*un singur Duh*”. — 1 Cor. 12 : 12, 13.

¹⁶ Nu există un organism mai strâns și mai bine legat, care ar lucra mai armonic decât corpul omenește. Cu un astfel de corp trebuie asemănătă ceata lui Christos sub capul ei, Isus; ea este prin urmare o organizație unită. Ea trebuie să rămână unită între ea și să aibă pace înăuntrul său, pentru că să poată trage folos din toate felurile servicii ale membrilor săi. Că mulți membri individuali fac servicii, cari de felul lor sunt diferențiale de altele, nu înseamnă, că organizația cu Isus ca cap nu este un singur trup, tot așa de puțin cum organismul omenește din cauza diferențelor da-

torii ale fiecărui membru individual al acestui trup nu devine un talmeș-balmeș de părți deosebite ce nu se potrivesc unele cu altele, cari ar fi despărțite de olătă, nu ar sta în legătură ce se poate vedea unele cu altele și nu ar avea o destinație dela început. Nu: trupul are diferențe membre și părți, cari corespund unei vieți pe pământ și cări fac capabilă stăpânirea peste creația animalică joasă. Ca întreg, cu *un singur cap* și cu puterea de viață proprie a sa, în același singur sânge, ca hrana pentru trup, el formează un suflet. Tot așa este și cu organizația divină a creștinilor uniți. El sunt supuși lui Isus, capului lor, și după număr sunt mulți membri pentru diferențele servicii și datorii; totuși Dumnezeu i-a lăsat să-și ia întrânsi același spirit, aceeași putere de acțiune, care vine dela izvorul de putere, Iehova Dumnezeu, și li se revărsă prin capul lor comun, Isus Christos. Deși ei dela început au fost sau iudei sau ne-iudei, sclavi sau liberi, bărbați și femei, toți au fost umpluți cu acest spirit, pentru că formează o organizație unită sub un cap comun.

¹⁷ Felurimea și varietatea serviciului nu are un efect desbinător între ei; mai curând îi leagă același spirit. Toate serviciile sunt spre folosul tuturor membrilor organizației, conlucreză la realizarea singurului scop, mai presus de toate, al organizației, care constă din îndeplinirea însărcinării de serviciu, pe care a primit-o Isus, capul organizației, la ungerea Sa cu spiritul lui Dumnezeu, adică: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M'a uns să aduc vești bune celor nenorociți”; El M'a trimis să vindec pe cei cu inimă zdrobită să vestesc robilor slobozenia, și prin silor de război izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului, și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să măngâie pe toți cei întristați; să dau celor întristați din Sion, să le dau o cunună împărătească în loc de cenușă, un undelemn de bucurie în locul plânsului, o haină de laudă în locul unui duh măhnit, ea să fie numiți terebiniți ai neprihănirii, un sad al Domnului, spre slava Lui”. — Isa. 61 : 1-3; după Luca 4 : 16-21 Isus se referă la aceasta.

ATARNAREA MEMBRILOR UNII DE ALȚII

¹⁸ Pentru fiecare membru în trupul lui Christos, Iehova Dumnezeu găsește un serviciu, pentru că să se facă folosit, și de aceea ungupe pentru fiecare membru cu spiritul Său sfânt, adică cu puterea Sa activă. Cugetându-se la acest fapt măngâietor, niciunui membru al trupului nu își se va părea că el este așa de inferior încât nu se va privi ca aparținând la trupul lui Christos, numai pentru că parte sa la serviciul lui Dumnezeu, nu este așa de distinsă, sau nu este de o așa mare însemnatate. Că Pavel, ca un membru apostol în corporaționea conduceatoare în biserică, a declarat: „Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea”, și: „Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai pe sus de bărbat, ci să stea în tăcere”, nu însemnează, că femeile, cari sunt devote la Dumnezeu și sunt unse cu spiritul Său, nu ar fi o parte a trupului lui Christos, sau că nu li s-ar fi încredințat și lor în El un anumit serviciu. (1. Tim. 2:11, 12). Spore a întămpinat o astfel de părere descurajatoare și desbinătoare, apostolul a scris mai departe, spre încurajare, referindu-se la trup: (continuare în Nr. viitor)

¹⁴ Cine hotărăște despre darea darurilor spirituale? și pentru ce?

¹⁵ Ce formează acești creștini pe baza ungerii lor? și pentru ce sunt unși?

¹⁶ Cum se asemănă ceata creștinilor cu un corp omenește?

¹⁷ Căru bine și scop comun servesc toate serviciile?

¹⁸ ¹⁹ Pentru ce să nu se pară niciunui membru că este așa inferior încât să cugete că nu aparține trupului? și cum ilustrează aceasta Pavel?

TEXTE SI COMENTARII

9 August

Invelesc această mărturie, pe ceteiuiește această descoperire, între ucenicii Mei, Eu nădjuiesc în Domnul. — Isa. 8:16, 17.

Martorii lui Iehova între urechi surde față de propaganda politică și rei gioasă, care împinge popcarele în prezența conspiratie mondială. El dă atenție deosebită mărturiei și legii, pe care Domnul Dumnezeu le-a pregătit pentru ucenicii Regei Său unii în aceste zile. Mărturia lui Iehova prin Isaiă, cu privire la toate aceste lucruri, și legea Sa de acțiune, spre a conduce pașii noștri când aceste lucruri se adeveresc, au fost în mod credincios păstrate pentru noi. Ele au fost învelite și sigilate ca o comoară exclusivă a martorilor Săi sub Christos. Crestinătatea nu ține și nu pricpe asemenea lege și mărturie. De aceea Martori lui Iehova sunt singuri acum găsiți făcând de cunoscut asemenea lege și mărturie tuturor națiunilor ca o mărturie. W. 15. 10.

10 August

Imi voi împlini jurământele făcute Domnului. — Ps. 116:18.

Dacă acum Dumnezeu voiește să consacreze pe cel ce crede prin ungerea lui cu spirit, spre a fi rege și preot cu Christos, este ceva ce Dumnezeu hotărăște. Credinciosul botezat nu poate să exercite nici o alegere. El nu poate vrea condițione de o manieră egoistă înaintea lui Dumnezeu, ci se supune pe sine să facă orice ar putea fi voia lui Dumnezeu în viitor pentru el. Dacă acum Dumnezeu nu voiește să consacreze pe cel ce crede că să fie în clasa cerească a Împăratului cu Christos, atunci Domnul Dumnezeu va descoperi aceasta unuia ca acesta, iar el se va inclina voinții și va fi bucuroș să servească pe Dumnezeu pe vecie, în speranța vieții vecinice pe pământ în împăratie. Consacrarea persoană nu este scadentă la vreo dată oarecare, ci este pentru vecie și nerevocabilă. Neexecutarea acesteia cu credinciosul, va rezulta în nimicirea celui în cauză. Fără codată făcută, consecrarea nu necesită nicio reînnoire, pentru că obligațiunile ei asupra noastră sunt ruă. Îndeplinirea credincioasă a consacrării noastre, înseamnă viață vecinice în minunata lume, nouă a dreptății. W. 15. 2.

11 August

Carnea și inima pot să mi se prăpădească: fiindcă Dumnezeu va fi purarea stâncă inimii mele și partea mea de moștenire. — Ps. 73:26.

Însărcinarea Martorilor lui Iehova, transmisă prin spiritul Său nevăzut, este că ei trebuie „să vindece pe cei cu inimă străbătă”, prin cuvântul lui Dumnezeu. Lor le este poruncit: „Întăriți inimile slabăognite, și înărtăriți genunchii cari se clătină. Spuneți celor slabii de inimă: Fiți tari și nu vă temeți! Iată Dumnezeul vostru, răzbunarea va veni, și vă vă măntui”. — Isa. 35:3, 4; Evreu 12:12, 13. Noi suntem în măsură să împlinim această îndatorire destinată în folosul altora deoarece noi ne incredem în Dumnezeu și în cuvântul Său, și suntem prin urmare tari. Stabilind uriașă putere și forțe unite ale dușmanilor noștri, demoni și oameni, și apoi, în afară de aceasta, privind la bratul nostru slab de carne și la micimea numărului nostru comparativ, inimile noastre s-ar topi înăuntru nostru. Dar privind la Iehova Dumnezeu, noi suntem încrezători în cunoștința și iubirea neastră de El. W. 1. 1.

12 August

Toate aceste lucruri le-a pus în mâinile lui Aaron și în mâinile fililor săi, și le-a legănat într-o parte și într'alta, ca dar legănat înaintea Domnului. — Lev. 8:27.

Mosie, evident, și-a pus mâinile sub cele ale preoților, în timp ce și-a legănat încoace și încoło înaintea Domnului, părțile jefel de închinare. În armonie cu acest chip, Christos Isus, ca Mare Preot, a fost pus să aducă lui Dumnezeu, valoarea prețioasă a jefei Sale; și tot ce a fost legat cu această jertfă, le-a legănat în aducere continuă înaintea lui Iehova Dumnezeu. În tablou au fost legănăte în felul acesta grăsimile și organele de importanță vitală, ale berbezelui pentru asezare în slujbă. Aceasta a preumbrit că Isus în împlinirea oficiului Său de Preot, în care a fost pus pe pământ, și-a adus jertfa cu zel arzător, printr-un faptul că și-a ținut îndreptate mintea, cugetul Său sănătos, curat, și năzuințele Sale spre ceeace, în armonie cu cuvântul lui Dumnezeu, a împlinit ca datoria Sa. El a servit pe Dumnezeu cu puterea umărului Său

mai bun. Pentru credincioșa aceasta, „domnia se va odihni pe umărul Lui”. — Isa. 9:6. W. 15. 6.

13 August

Dumnezeul nostru vine și nu face. Înaintea Lui merge un foc mistitor, și împrejurul Lui o furtonă puternică. — Ps. 50:3. A. S. V.

Dela 1918 d. Chr. Iehova n'a mai tăcut. În decursul timpului tăcerii Sale, înainte ca Solul și Regele Său să vină la templu în 1918, fățurnici din „creștinătate” au săvârșit anumite fapte vrednice de pe deosebă. El au căutat să se convingă pe ei însăși, că tăcerea lui Dumnezeu a însemnat aprobată Sa a fărădelegilor lor religioase. Ruperea tăcerii Sale înseamnă, că El, prin Solul Său în tempu și prin rămășița credincioasă a Martorilor Săi unii de pe pământ, transmite vestea Sa de judecată. În timpul când Dumnezeu își execută judecățile nimicitoare împotriva națiunilor, în războului Armagedonului, va aduce forțe sale de nimicire la luptă întocmai că un foc mistitor; și împrejurul Lui va fi o furtonă puternică, când își exprimă mânia împotriva fățurnicilor religioși. W. 1. 7.

14 August

Tovărașile rele strică obiceiurile bune. — 1 Cor. 15:33. A. S. V.

Inchinătorul curat și nepătat, în mod înțelept, va evita tovărășile personale, trupelor aflate din această lume. Mai mult decât atât, el va veghea împotriva desvoltării oricărui simpatizant și a prieteniei cu această lume prin urmarea în particular că este și standardul ei, și prin încercarea de a introduce asemenea lucruri în cercul poporului consacrat al lui Dumnezeu. „Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ”. (Col. 3:2 margin). Conformare mintală cu această lume, va duce în cele din urmă la acomodarea condurii și deacemenea la asociere fizică cu lumea. Lumea se dedă la fapte carnale, pentru că ea nu știe ce este spiritul lui Dumnezeu. Lucrurile ei necurate și plătătoare, nu aparțin unei adevărate închirieri a lui Dumnezeu în duh și în adevăr. Ele aparțin acestei lumi, dușmanului lui Dumnezeu și împărat ei lui. De aceea toți propovăduitorii împăratiei lui Dumnezeu ar trebui să înconjure asemenea lucruri lumestii. W. 1. 9.

15 August

Păzesc poruncile lui Dumnezeu, și eu mărturia îi Isus Christos. — Apoc. 12:17.

În timp ce Isus era pe pământ El mărturisi sau puse mărturie despre împăratia lui Dumnezeu, și acum această lucrare de mărturisire, aceeași pe care a făcut-o El, a lăsat-o în urmă urmașilor Săi să o facă. Aceasta duce la părtășia cu Isus Christos în pănărea mărturiei, și deosebită se vorbește ca „mărturia lui Isus Christos” sau „mărtorul lui Isus Christos”. (Apoc. 1:2, Ro. 1:1). Unul din aceia care a primit o parte specială în această lucrare de mărturie (martyria) era Pavel apostolul. În acest mod, atât el cât și tovarășii săi creștini, s-au împărtășit cu Isus în lucrarea de împăcare a păcătoșilor cu Dumnezeu. (2 Cor. 5:18-20). Prin această ei au „mărturia lui Isus Christos”, adică aceeași lucrare de mărturisire, pe care o avușese Isus Christos. Se face la porunca lui Dumnezeu că ei dau această mărturie, pe care le-o încrințează Isus. De aceea, aceia cari dau mărturia, trebuie să fie Martori lui Iehova. W. 15. 11.

16 August

Tot așa voi veghea asupra lor ca să-i zidesc și să-i sădesc, zice Domnul. — Ier. 31:28.

În anul 70 d. Chr. oştirile Romei au distrus Ierusalimul pentru a doua oară și au pătruns apoi înainte, pentru că să mulgă pe Israeli din țară și să-i împărtășească în toate țările. De aceea a trebuit să vină o împlinire completă a profetiei lui Ieremia de mai sus, o împlinire în mare. Ea a și venit asupra rămășițelor Martorilor lui Iehova la acest sfârșit al lumii. Dela 1919 au primit prin puterea lui Dumnezeu țărășii privilegiile și ocaziunile lor spirituale. Intrucât ei s-au curățit de toată religia și de etunci încoace au luat parte credincios la serviciul Său, Dumnezeu veghează asupra celor din rămășiță pentru a le face nefincetat bine. Iehova Oştirilor, Dumnezeul lui Israel i-a „zidit” și i-a „sădăt” pe pământ ca Martorii Săi și de aceea nu îl va reuși dușmanului să mulgă, să dărâme și să nimicească pe rămășița adoratorilor credinciosi. Dușmani îngliș vor fi nimiciți în bătălia Armagedonului. W. 1. 8.

17 August

Scoală-te și sezi în capul oaselor... Desleagă-ți legăturile dela gât, fiică roșă a Siorului! — Isa. 52 : 2.

Așezată pe un scaun așa de mare, rămășița lui Iehova a Siorului, nu putea arăta cum se cuvine cu legăturile captivității în jurul gâtului ei. De aici porunca de mai sus. În supunere, rămășița Martorilor lui Iehova, nu se lasă mai mult să fie condusă pretutindeni unde puterile domnișoare ale Babilonului modern ar alege să o ducă. El nu lasă capul lor, cugetele lor, să fie robite de către religia, ideile, sau propaganda acestei lumi și prin aceasta să fie făcuți legăți în serviciul acestor lumi condamnate și trecătoare. El nu-și mai pleacă mai mult gâtul lor, sub impresia că autoritățile lumii, care luptă împotriva lui Dumnezeu, ar fi „stăpânirile inalte”. Cu libertatea folosirii capului lor, pe care cunoștința adevărului lui Dumnezeu le-a adus-o ei nu-și insușesc altă conducere decât aceea a lui Iehova Dumnezeu și a Regelui Său, Stăpânirile Inalte în fapt și în adevăr. W. 1. 2.

18 August

A învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Si după ce a fost făcut desăvârșit (prin astfel de suferințe). S'a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mărturiilor vecinice. — Eurei 5:8, 9.

Sub suferințe, Isus, în zilele vietii sale pământene, a dovedit o deplină ascultare față de Dumnezeu, asemenea căreia El nu a arătat niciodată înainte, în decursul timpului de când Dumnezeu îl aduse în existență ca „începutul creației lui Dumnezeu”. El a arătat astfel că avea calitatea sau demnitatea de incredere, la care Dumnezeu putea să-L numească, lucru pe care l-a și făcut. Si astfel, deasemenea, prin suferințe. Isus se făcu destoinic pentru a fi Mare Preot al lui Dumnezeu. Dacă îl lui Dumnezeu, pe care El îl duce în slava cerească, ar asculta de Christos Isus că „Căpetenia mărturiei lor, ei trebuie să ascute sau să urmeze exemplul Său. Adică, ei trebuie să sufere din mâna dusmanului pentru că să dovedească, după cum a făcut și Căpetenia lor, deplina lor supunere față de Dumnezeu. Pe nicio altă cale nu pot ei să devină destoinici de a fi preoți împreună cu El.” W. 1. 4.

19 August

Nu provocați la mânie pe conii vostră, ci creșteți-l în mustrarea... Domnului. — Ef. 6 : 4.

Educație înseamnă creșterea coniilor, disciplină, învățură, instruire. Asemenea educația și învățătura care o sprijineste, trebuie să fie „de la Domnul”. Aceasta diferă de trimiterea coniilor la scoala publică sau particulară, spre a fi educati. Ea cuprinde ceea ceva mai mult decât numai simbolul învățături spirituală despre Domnul Dumnezeu. Ea cuprinde instruirea coniilor pentru serviciul lui Dumnezeu. Pentru această instruire copiii trebuie, fără indoială, să fie făcuți să cunoască ceeace este scris în cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul Său erață motivul pentru asemenea instruire și un copil dorește să stie motivul pentru toate. Dacă mintea sa doritoare de cunoștință poate primi motivări, dovediri satificătoare, atunci va fi mai dispus să conlungeze pentru că atunci are pricină pentru aceasta. El trebuie, prin urmare, să fie rutrit cu lantele cuvântului lui Dumnezeu, înțemnă că oamenii mari care sunt noi și tineri în adevăr. W. 15. 9.

20 August

Toti cei ce-au venit triunite de Mine, sunt hoți și tâlhari; dar oile nu ascultă de ei. — Ioan 10 : 8.

Isus a înțeles în mod evident că toți oamenii care se pun înaintea adevărătorului Păstor-Mesia și au venit în locul Său și în numele Său și că acestia au încercat să fure oile Sale, să le extace, să le forțeze și să le facă pagubă. După traducerea Lutterworth Press din 1938, Ioan 10 : 8 sună după cum urmează: „Toti cei ce au venit în locul Meu, sunt hoți și tâlhari, dar oile nu au ascultat de ei”. Aceștia erau conducătorii religioși și preoții, care au căutat să conducă oile, în loc să lase pe Christos Isus să le ia în posesiune pe cele ale Sale. Fiind Fiul devotat el Marelui Proprietar al oilor, Christos Isus a avut, firește, un interes sincer, pentru binele oilor, pentru că reprezintă proprietatea și interesele Tatălui Său. Că El dă atenție dreaptă cerințelor, siguranței și binelelor oilor, servește la justificarea numelui Tatălui Său, Iehova Dumnezeu. W. 15. 5.

21 August

Lămați pe Iehova, toate națiunile. — Ps. 117 : 1, A. S. V.

Ar fi îndrăznet de a chema toate națiunile la preamărirea lui Iehova, fără a le arăta mai întâi motivul pentru aceasta. De aceea această chemare din Psalmul 117 : 1 are nevoie de un sprijin puternic pentru mijlocirea de înțelegere și cunoștință de importanță vitală între toate națiunile, pentru că să poată urma chemarea la preamărire. Psalmul 117 este pentru Israelitii spirituali o impunericie divină, de a transmite această învățătură necesară și cunoștință aceloră, care iau seama la chemare și o ascultă. Răspunsurile la întrebările cu privire la Iehova cuprind acea învățătură și cunoștință, la care are drept stecare om, înainte de a putea aștepta dela el să urmeze chemarea și să se alăture preamăririi lui Iehova. Astăzi există necesitatea de a pune mărturie tuturor națiunilor din întreaga lume, cu privire la Iehova și la Guvernul Său mesianic, pentru că oamenii să audă, să credă vesteasimrătiei și să cunoască motivele bune, rationale, de a lăuda pe Domnul Dumnezeu. W. 15. 12.

22 August

Lumina celor neprihăniți arde voioasă, dar candela celor răi se stingă. — Prov. 13 : 9 ; Art Amer. Trans.

Imediat după recoltarea grâului, se face deci între toate națiunile despărțirea „alțoroi” de către „capre”. Aceasta are loc în decursul aceluiăs sfârșit (sau aducerea la sfârșit împreună, synteleia) a lumii, în decursul căruia se face și secerul grâului. Se observă aceasta cu deosebire dela 1931, deci la mai mulți ani după începutul secerisului „grâului”. Acum „alteoi”, împreună cu clasa „grâului”, fac că să lumineze între toate națiunile lumina evangheliei slăvite despre împărtăția întemeiată a lui Dumnezeu. La încheierea definitivă a acestei aducerii la sfârșit a lumii, va fi arsă și cea din urmă neghînă, împreună cu marele vrășmaș, cu Diavolul, care a semnat-o. Clasa „grâului” seceră, precum și „alteoi” ale Domnului, strâns în stau, vor trece cu viață acel timp de distrugere de foc. După aceea clasa „grâului” drept va intra în slava cerească nevăzută. „Alteoi” vor primi binecuvântări vecinice pe pământ. W. 15. 8.

23 August

Si Eu însumi Mă sfîntesc pentru ei, ca și ei să fie sfîntiți prin adevăr. — Ioan 17 : 19.

Isus zise că El s-a sfîntit pe sine. Aceasta era partea personală a lui Isus în cauză, în conlucrare cu Dumnezeu. Tatăl Său, Isus se sfînti astfel pe sine, întrucât răspunse la chemarea lui Dumnezeu și s-a păstrat pe sine nepărat de această lume și separat de vred împărtășire cu păcatosii. El se puse astfel pe sine deosebit, spre a fi un canal sau Sol curat, prin care Dumnezeu să poată trimite adevărul trebilincios ucenicilor Săi. El studie, se rugă, se pregăti și se apucă să propovăduiască adevărul și nimic altceva decât tot adevărul cu privire la Iehova Dumnezeu și împăratul Sa. Isus deasemenea le dădu un exemplu credincios despre ceeace înseamnă să fi sfîntiți lui Dumnezeu și astfel atât exemplul că și cuvântul Său le-a ajutat în această privință. Din cauza acestei părți importante și de neînlăturat pe care El o împlineste în lucrare pentru noi și deoarece ea este dela Dumnezeu, dela care vin toate acestea, este scris: „Christos Isus, care a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihăire, sfîntire și răscumpărare”. — 1 Cor. 1 : 30. W. 15. 3.

24 August

Dați Domnului slava cuvenită numelui Lui! Inchinăți-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte. — Ps. 29 : 2.

Diavolul se făștește într-un mod provocător, că poate să strice toată inchinarea la Iehova D-zeu. Ești și tu de aceeașă părere ca și Diavolul? Nu? Atunci fă pe Diavolul în cinosis, prin aceea că-ți păzești inchinarea curată nestricată și nepărată. Acelora, care vesc acuma printre popoare că Iehova a început să domnească prin Regele Său Christos Isus, le este adresată porunca: „Inchinăți-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte”. (Ps. 95 : 9, 10). Aceasta înseamnă o inchinare înaintea lui Iehova, care nu este turburată prin obiceiuri de ale lumii acesteia. În ochii aceluia, căruia ne inchinăm, este frumos să fim în felul acestuia curați și despărțiti de lumea nefărăță. Si între oameni de bine,

(Continuare în pag. 178)

Aprobat de cenzura centrală a presei